બનામે ખુદા

બાગીતો ઉરદુ પેરા

સયદે હવસ

આખો નાટક ગાયન ભાષણ સાથે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

દલાલ જેઠાલાલ વાડીલાલ

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર્સ.

સારંગપુર તળીઆની પોળ—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી. સન ૧૯૧૧ પ્રત ૧૦૦૦

કિંમત ૦—૬—૦

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक 3533 वर्गांक

पुस्तकनुं नाम [illegible]

विषय [illegible]

બનામે ખુદા

જાણીતો ઉરદુ ખેલ

સયેંદ હવસ.

આખો નાટક ગાયન ભાષણ સાથે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

દલાલ જેઠાલાલ વાડીલાલ

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર્સ.

સારંગપુર તળીઆની પોળ—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી. સન ૧૯૧૧ પ્રત ૧૦૦૦

કિંમત ૦—૮—૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૩૫૩૩

શ્રી "પ્રજાહિતાર્થ મુદ્રાલય" માં
પટેલ દલપતરામ મકનદાસે છાપ્યું.
શાહાપુર-નવીપોળ—અમદાવાદ.

બદામે .ખુદા.

.તખ્તએ .ખુદા.

મેલ.

દારા............તાતારકા નેક દીલ બાદશાહ
નાદિરજંગ ...દારાકા દ.ગાબા.જ ભાઇ
.ફ.જલબેગ ...દારાકા સિપેહસાલાર, નાદીરકા .ખુરીયા મદદગાર
શેરજંગ ......દારાકા વફાદાર સરદાર
સિંજર.........દારાકા બ.ડા શાહ.જાદા, વારિસે ત.ખ્ત
.ફયસર........દારાકા છોટા શહ.જાદા
.જાર..............સિંજરકા મામુ
સુર.ખાબ......દારાકી ફૌજકા એક અ.હમ.ક સરદાર
શમશાદ ......નરગીસકા .આશિ.ક
ખુશક ....એક ખુ.શ્કા ર.ઇસ ઉમીદવારે નરગીસ
કરીમ }
રહીમ } ... સુર.ખાબ કે નૌકર
કરામત.........જબરદસ્તીકા .હકીમ. ન.જાકતકા શૌહર સિપાહી, દરબારી, અમીર ઉમરાવ નૌકર વ.ગયરા

ફીમેલ

મહેરે .આલમ દારાકી બેગમ
અ.ખ્તર........દારાકી લડ.કી
ચે.કમાલ .....સુર .ખાબકી લ.ડકી
.ખાનમ યા બેગમ...સુર.ખાબકી બીવી
ન.જાકત........કરામતકી બીવી

સહેલીયાં, બાંદીયાં, વ.ગયરા વ.ગયરા

બનામે .ખુદા.

સયદે હવસ.

બાબ પહેલા. પરદા પહેલા.

નાદેર જંગકા બાગ.

(સબકા .ખુદાકી .હમ્દ કરતે દીખાઈ દેના.)

ગાના.

સબ—તું દાતા જગ ત્રાતા તેરા નીસદીન રટેનામ સબ
સંસાર તેરા આધાર નીત બીચાર તોપે નીસાર
લાખ બાર કરમ ધરમ રાખો શરમ સબ સુખ
કરતા—તું દાતા.
કયસી પ્યારી ફુલ વારી કુદરતકી ગુલકારી દે
ખો બહાર કયસા નિખાર છાયા હય હર ચમ-
નમેં હર બનમેં હર મનમેં તુહી નીસ દીન
અસા કષ્ટ હરતા—તું દાતા.

અશઆર.

શેરજંગ—ઘનઘોર ઘટા કયા છાઈ હય રૂત બદલી આજ
જમાનેકી
ચી ઔર પીલાતા જા સા.કી હો .ખયર તેરે મય.ખાનેકી
૧ દરબારી—નરગીસકે ઈશારે હોતે હંય ફુલોંકા રંગ
બદલતા હય
.ગુન્ચેકી સુરા.હી ઢલતી હય લાલેકા પ્યાલા ચલતા હય
૨ દરબારી—સબ રીન્દ હંય મસ્ત અલસ્ત બને મય
દસ્ત બદસ્ત ઉ.ડાતે હંય

સબ સંગ તરંગ ઉમંગમેં હુંય સો ઢંગસે રંગ જમાતે હુંય

૩ ,, હાં કાગ ઉડે એ લાગ ઉડે

૪ ,, કુચ્છ રાગ ઉડે કુછ ગાના હો.

૫ ,, કુછ ધુરપત સુરપત પટ્ટી ટપ્પા યા તુમ દીડ
દીડ દાના હો

ગાના.

સબ—ભર ભર જામ પીલા ગુલલાલા બનાદે મતવાલા,
તું લા લા લા લા—ભર.
ફસ્લે બહાર હય જોબન સીગાર હએ
શીશેમે મય હએ પહેલુમે યાર હએ
તું લા લા લા લા—ભર.

ગાના.

સહેલી—બહાર આઈ હય ભરદે બાદએ ગુલગુંસે પયમાના
રહે લાખો બરસ સાકી તેરા આબાદ મયખાના

શેરજંગ—સાકિયા અયસી પીલાદે કે મહકતે જાએં
હમ વોહ કમ.જર્ફે નહી હુંય કે બહેકતે જાએ

સહેલી—પનીયા ભરનકો મંય કયસે કયસે જાઉં
પઈઆ પડત હું છાંડ અચરવા
ઢીટ લંગરવા મય બલહારી જાઉં—પનીઆ
રોકોના મોહે બીચ ડગરવા
શામ મોરારી તોપે વારી વારી જાઉં—પનીઆ

અબીયાત.

શેરજંગ—શીરીં ગલેને સબકો મ.જેમે ડુબા દીયા
ચશ્મેને આજ લુત્ફકા દરિયા બહા દીયા

૧ દરબારી—પ્યાસીથી રૂહ ઈસલીયે કાનોંકી રાહસે
આબે બ.કામે શહદ મીલાકર પીલા દીયા

.જબાની.

શેર—(ક.જલ બેગકા આના) આ.ખા આવ પ્યારે .ક.જલ

.ક.જલબેગ—તમામ દોસ્તોંકોં આદાબ
સબ દરબારી—દોસ્તોંકે દોસ્ત આદાબ
.ક.જલ બેગ—.ક.જલકે મહેરબાનો, .ક.જલકે દુઆ. કાકેમ
હેમાનો ! આપ ખુશ હોજીયે કે મંય આપકે
.કદમોંકો થોડી તકલીફ દેને આયા હું, ઔર
આપકે કાનોકે લીયે. ખુશ ખબરી લાયા હું
કે ખુશ નસીબ દોસ્તો અપની આંખે બીછાવ
કે શાહી આફતાબ અપને ચાન્દ ઔર સીતા-
ચોંકે સાથ ઈસ .જમીનકો આસમાન બનાને
આતા હય.

શએર

૧ દરબારી—ગર મહુરે માહ આતેહંય જુલ્વા ફી. જાઈકો
જરરોંકો ચાહીયે કે ચલે પેશવાઈકો.

(સબકા જાના)

.ક.જલબેગ—ગય એ ફેરબકી જાલ દાના અમીર તેરા
શીકાર લેનેકો ગએ આજ ઈસ દ.અવત કે
જલસેમેં દો દસ્તર ખાન બીછેંગે એક પર તો
શાહ બેઠેગા જો ગરીબ જાનવરોંકી હડ્ડી ઔર
લ.જી.જ ગોસ્તસે બની હુઈ લ.જી.જ ગી.જા.એં
ખાયગા ઔર દુસરેપર .ક.જા બયઠેગી

બયત.

જલતી હય .જબાં ફા.ડે હય મુંહ બહેરે. ગીજા મૌત
ભુકી હય જહન્નમકી તર.હ કબ્ર દ.ગા ચવ.ત

(નાદેરકા દા.ખલા)

નાદિર જંગ—મવત પ્યારે .ક.જલ મવત બ.ડોંકે મરનેસે
છોટોંકા કામ ચલતા હય સુરજ જબ ડુબ જાતા
હય તબ ચાંદ ચમકતા હુઆ નજ.ર આતા હય
કમબખ્ત, ભાઈકા વજુદ હમારી તરક્કીકી રા-

હમેં એક પથ્થર હય આજ ઈસ પથ્થરકો ઉઠાકર .કબ્રમેં ફેંકદો તાકે હમેશા કે લીયે રાસ્તા સાફ હો.

.કુ.જલ બેગ—મંયને આપકે હુકમકે મનાબી.ક ઉસકે રાસ્તેમેં કાંટે બીછા દીયે હુંય યા અ.ને ચાર બેરહમ .કાતીલ ખું.ખ્વાર છુરી ઔર તુ.ફ ચોંસે મુસ્લાહ જલ્લાદોંકે ઉન દર.ખ્તોંકી આ.ડમે છીપા દીએ હુંય.

નાદિર જંગ—શાબાશ બહાદુર દોસ્ત.

.કુ.જલ બેગ—જબ શીકાર .જદકે સામને નમુદાર હોગ એક ફુચર હોગી ઔર ધૂવાં રૂ.હકો લેતા દીમાગસે પાર હોગા.

નાદિર જંગ—કુજલ ઔર.

કુ.જ.લ બેગ—હુ.જુર સીન્જર

નાદિર જંગ—હાં બેટેને સલતનતકે વાસ્તે બાપકો કુ.ત્લ કરાયા યેહે ઈલિ.જામ સીન્જરપર લગાયા જાયગા.

કુ.જ.લ બેગ—.હુજુર મુઝે સબ કુછ સમઝ ચુકે હંય ઇન દોનો ઠોકરોંકો જો આપકો ત.ખ્ત તક પ-હોચને નહીં દેતીં રાસ્તેસે હટાયા જાયગા.

નાદિર—પ્યારે દોસ્ત તુમ જાનતેહો કે હમેશા લોહેસેલો હા કાટા જાતા હય યેહે દુનિયા મુજસ્સિમ બદી હય બદીકો ઇન્સાન બદી હીસે પાતા હય. ચલો આવ હમભી .ખુશામદી અમીરોંકી તર.હ ઇનકી પેશવાઇકો ચલેં કયુંકે દુનિયાકો બેવ.કુફ બ-નાનેકે લીયે ઇસસે બ.ઢકર ઔર કોઇ અવ.જાર નહીં હય.

કુ.જ.લ—બેશક મુઝેભી ઇસ બાતસે ઇન્કાર નહીં હય.

બયત

જો .ખુશામદ કરે .ખલ્ક ઉસસે સદા રાજી હય
સચતો યે હયકે .ખુશામદસે .ખુદા રાજી હય
(દોનોંકા જાના)

(બાદશાહ, મલેકા, સીન્જર, ક.યસર, અ.ખતર, દરબારી, નાદિર, ક.જ.લ વ.ગૈરહ દરબારીયોંવ.ગયરાકા આના.)

અશ.આર.

નાદિર—બહાર હય તેરે દમ ક.દમસે દીમા.ગ હય
હક્તવે પલકપર
જહાંભી કહેતા હય મંય હું જન્નત અગર હય .ખુલ્દે
બરીં ફલકપર
ક.જ.લ—સખી કરમ ચે.જ જ.રરા પરવર ક.દમ રખા જો
તને યહાંપર
ઉછાલતી હય.ખુશીમે આકર કુલાહે ઈ.જ્જ.ત.જમી ફલકપર

ગાના.

દરબારી—

હુ.જુર હંએ જુલ્વગર હમારે ખડે. હય ખુદ દામેગીર્દ સારે
નીસાર હોતે હંએ ચાંદ તારે હુએ મહેરે મસનદ નશી ફલકપર
જીયાએ યક.બાલે બાદશાહી રહે યુંહી મહુસે તાબમાહી
ફરેંગ બ.ખ્શે જહાં ઈલાહી હએ જયમે મહેર મુર્બી ફલકપર

જ.બાની.

દારા—બીરાદર જાન અગર યેહે સચ હય કે દર.ખ્ત અપને
ફલસે પયચાના જાતા હય ઈન્સાનકા હાલ ઉસકે
કૈ.લો ફએ.લસે જાના જાતા હય તો તુમ્હારા બ
રતાવએકઆઇના હય, જીસમેસદાક.ત નજર આતી
હય ઔર યહે આરાએશ ઔર રોશની જો તુમ

ને આજ મેરી આનેકી ખુ.શીમે કીહય તુમ્હારી
દીલકી છુપી હુઈ મુહબ્બતકો રોશનીમેં લાતી હય

નાદર જંગ—આકા.કા ઇરતર.હ .ખુશનુદી .જાહીર કરના
મ્હે ગુલામકી ઈજ.જ.ત અફ્જા.ઇ હય મયંતો મ્હે
સમઝાતા ઔર ફ્ખ. કરતા હું કે આજ સલમ-
માનને ચીંવટીકી દઅ.વત .કુબુલ ફરમાઇ હુએ.

શએ.ર.

.ખાનએ કમતરમેં હય ગરદુ જનાબ આયાહુવા
આજ હય જ.રેરકે ઘરમેં આફ્તાબ આયા હુવા

કયસર—અછે ક.જ.લ તુમતો કલ કહેતેથે કે ઝુઠ બોલના
બડ.ા અ.યબ હય.

ક.જલ—બેશક મેરે છોટે હુજુર.

ક.યસર—તો ચચાજાન કયું ઝુઠ ફરમાતે હંય મ્હે ચરા
ગોંકી રોશની ધુપ હય જો અબ્બાજાનકો આફ્
તાબ બનાતે હંય.

નાદીર—પ્યારે ક.યસર મ્હે ઝુઠ નહીં સચ હય ઇસ વ-
કત જો ચહેરા ચમક રહા હય હમારી દુનિયા
કે લીયે યહી સુરજ હય

કય.સર—અગર અબ્બાજાન સુરજ હંય તો રાતકો કયું આ
એ દીનકો આતાથા

નાદિર—વોહ રાતકો ઇસ લીયે આયે હંય કે ઇસ ચાંદ
કો અપને સાથ લાનાથા.

ક.જ.લ—બહોત ખુબસુરત.

ક.યસર—મંય યા ચચા જાન.

કંજ.લ—આપ મેરે સરકાર

કય.સર—અગર મંય છોટા હું તો ખુબસુરતીમેંભી છોટા
હોઉંગા ફીર બહોત ખુબસુરત કયસે હોઉંગા

ક.જ.લ—કયા પ્યારી મન્તિક

નાદિર—(ખુદસે) ખુશનુમાદાર ફુલ જલ્દ તોડ.લીયે જાતે હંય જો લડકપનમેં. જી.યાદા અ.ક.લમદ હોતે હંયવોહ જીયાદા દીન જીને નહીં પાતે હંય.

અ.ખ્તર—ચચાજાન કયા આપ નનેકી બાતકા જવાબ સોચ રહે હંય

નાદિર—નહીં પ્યારી અખ.તર મંય યહે સોચ રહા હું કે આફતાબકે સામનેભી ચહેરેપર કુછ ફીકકી બદલી પાઈ જાતી હય.

સીંજર—અમ્મીજાન યહે આપકી તરફ ઇશારા હય

નાદિર—હાં હુ.જુ.રકી તર્ફ મુઝે તઅ.જજુબ હય કે હમારે બાગ.મે એક છોટા બુલબુલ ચહક રહા હય ફીરભી આપકો હંસી નહીં આતી હય.

મહેર આલમ—ભાઇ નાદિર હંસી દીલકી ખુ.શીસે આતી હય ઔર મેરી ખુંશીકલ રાતસે નાસ હો ગઇ હય એક અયસા ભયાનક ખ.વાબ દેખા હય કે તબીઅ.ત ક.બકી તરહં ઉદાસ હો ગઈ હય.

નાદિર—ખુ.દા હમારી .હીફાજ.ત કરે .હુજુરને કયા દેખા

મહેર આલમ—મંયને દેખા કે મંય ઔર .અખ્તર કયસરકો છેડ. રહે હંય ઓર યહે અપને દો પાલતું શેરોકે સાથ હંસ હંસ કર ખેલ રહે હંય ઇતનેમેં એક શેર ગરજા ઓર દુસરા પીંજરા તોડ.કર ઈનકી તરફ ઉલટા હમ સબ એક ઘર મેં ભાગે મગર ઓ ખુ.દા જયસેહી હમ વહાં પહોંચે એક .જલજલા આયા ઔર સારા મકાન હમપર ફટપડા.

દારા—.ખુદા હમપર ર.હમ કરે.

નાદિર—ભાઇ જાન .ખ્વાબભી કહીં સચ હોતા હય યે સબ વહમ કહેલાતા હય દીનકો જો આ-

હમી સોચતા સુનતા ઓર દેખતા હય વહી સોનેકે બા.અદ ન.જર આતા હય (રામ શીગરોંસે)

બયત.

હાંસુનાવો અયસે ન.ગમે જીસસે દીલ મસરૂર હોતે હય
યે વોહ દારૂ હય જીસ્સે દર્દ સારે દુર હોતે હંય.

ગાના.

સહેલીયાં—આવો અલબેલીયાં સોહે રંગ રેલીઆ
કરો અટ ખેલીયાં સાહેલીઆં—આવો
હાં અએસી લો રસીલી તાન મોહેલે જાન
રંગત રંગ ઉમંગ દીખાવ તીરત બતાઓ
સરગમ ગાઓ
સાનીસા રેરે નીધની સાસાસા ધપધ નીનીની
પમપ ધધધ મગમ પપપ ધધરે નીનીગ
સાસા મ રેરે પ ધરે પ મગરેસા—

દારા—કયું કજલ કયા હય
નાદિર—ખાસા તૈયાર હય (સિવા નાદિર ક.જ.લકે સબ-
કા જાના.)
.ક.જલ
ક.જ.લ—જી
નાદિર—જગહ
ક.જ.લ—વહી
નાદિર—ચુપ (નાદિર ઔર ક.જ.લકા જાના–ચેક.બાલ મ
એ. સહેલીયોંકે ગાતે ગાતે આના]

ગાના.

રંગીલી રસીલી નુકીલી શરમીલી પ્યારી હુએ અલબેલી
જાઓ જા જાઓ અજી નાહી સતાઓ

પ્યારી લટક મટક કયા ચાલ ઢાલ હુએ મતવાલી
મોહના બનાઓ સખી મત શરમાઓ સખી
નયન સયન લલચાએ જાએ જીઆ.લી—રંગીલી
યેક.બાલ—સુબહાન અલ્લાહ
૧ સહેલી—માશા અલ્લાહ
યેક.બાલ—સમા હુએ યા શાને યજ.દાની એક તરફ ચાન્દકી નુર અફશાની ઔર દુસરી તરફ પાનીકી રવાની ઔર તીસરી તરફ ગુલહાએ બોરતાની

શએ.ર

મચ હય શબનમ ગુન્ચા સાગર હરહર શાખ. ગુલાબી હ
પતા પતા ઝુમ રહા હય ગોયા બાગ. શરાબી હય
૧ ગુન્ચે હંય રહે રહે કે ચટ.ખતે ઔર બુલબુલ હંસ રે તા હય
ભંવરા લોભી કલી કલીકા ફીર ફીર કર રસ લેતા હય
ર પીયા પપૈયા કહેતા હય ઔર કોયલ જબ કુક ઉઠતી હય
યે.કબાલ—ફીર કયા હોતા હય ચમ્પા
ર—પ્યારી—દીલમેં એક હુકસી ઉઠતી હય
૩—હાંહાં સમઝી મતલબ યે હય કે લયલીકા મજનુંસા એક દીવાના હો
૪—શમ્અ.સા ચહેરા પાયા હય, હય શૌ.ક કોઇ પરવાના હો
૧—હંયહંય નન્નીને યે કયા બાત નીકાલી હય યે બેચારી તો ઉંમ્રભર કુંવારીહી રહેને વાલી હય
ર—હું-હું મંયતો કીસી મરદુવે પર નીગાહ ન ડાલુંગી
૩—તો ફીર કયા કરોગી
ર—જોગન બનકર .જીન્દીગીકે દીન નીકાલુંગી

૪—હાંહાં તનોગી મગર દેખ લેના બેગનભી કીથી મુલફામ હી કે લીએ બનોગી.

ચેકબાલ—બી સબ્જ.પરી યહે તુમ સચ કહેતી હો

૪—સરકાર જયસે મોસમસે ગુલાબ આલમસે શરાબ ચાન્દસે રાતકી બહાર હય મર્દ અવરત કા સીંધાર હય

શએ.૨

એ મર્દકે અવરતકા ગુ.જારા હી નહીં હય
આરત જો અંગુઠી હય તો મર્દ ઉસકા નગીં હય
(સીન્જર છીપકર આના)

ગાના.

કોન હુસન વાલોને પુલોંસે ગાલોંને ભવરાસે બાલોને મેરી જાન
ગદ નીગાહોંકા ડાલા રસવાલા દૈકે મદકા પ્યાલા
કયું, બોલો, શરમાવો, જાવો, દેખા, ભાલા,–કોન
જી કહી આયા હય નેહાં લગાયા હય
મધમાતી હો, શરમાતી હો અઠલાતી હો
બાલા કથા હય ડાલા, કોન મીલા ભોલા ભાલા,
દીલમેં હુએ કુછ કાલા
(સીંજરકા પીછેસે ચે.કબાલકે ગાલપર પુલ લગાના ચે.કબાલકા .ખુદકે ગાલ પર થપ્પ.ડ મારના)

૧—અય .હ.જુર યે કીસ ગુનાહકે લીયે મુંહપર થપ્પડ.

ચે.કબાલ-હંય હંય ખુદા જાને મખ્ખી હય યા મચ્છર
૨—હાંહાં .હુજુર યે તો બડા મખ્ખા હય
સીન્જર-ચુપ તેરે લીયે ઇન્આમ રખ્ખા હય (દુબારા પુલ લગાના)

ચેકબાલ—હંય ફીર યે કયા મુર્ઝ મખ્ખીકો મુજસે કોઈ .અદાવત હય

૩—હુ.જુર હુ.જુર આજ આપકે અબ્બાજાનકે યહાં દ.અવત હય

ચે.કબાલ-તો વહાં જાએ મુઝે કયું સતાતી હંય

૪—પ્યારી જહાં મીઠા હોતા હય વહીં મખ્ખીયાં આતી હંય (સીન્જરકા ફુલ ડાલના)

ચ.કબાલ-હંય હંય યહે ફુલ કયસા

૧—હંય હંય .હુજુર યહે ફુલ હવાકા ઝોકા આપકે લીયે તો.હફા લાયા હય

૨—નહીં પ્યારી યહે કીસી બે અદબ બુલબુલને ગીરાયા હય.

૩—અજી આપભી નહી સમઝીં યહે ફુલ ઈન ગાલોપર કુરબાન હોને આયા હય.

ચેકબાલ—કયું જી જહાં ચાર બહુ બેટીયાં આપસમેં બાતે કરતી હંય વહાં બગ યર ઈજાજત મર્દકા ચલા આના કયા જુરૂર હય.

૧—અજી આના તો આના ઉસ્પર ગુસ્તાખી દીખાના

૨—ઔર ઈન ગુસ્તાખીયોંકે બદલે બીચારી મખ્ખીયોંકો કોસને ખીલવાના.

ચેક.બાલ—ખુદાકી કસમ અયસે કુસુરકી તો સજા.

સીન્જર—ફાંસી હય યા કયદ ખાના.

ચેક.બાલ—બેશક .કયદહી કરના ચાહિયે.

૩—મગર પ્યારી કહાં.

૫—દીલમેં.

સીન્જર—વાહરે દસ્તુરે જ.માના દઅ.વતમેં બુલાના મહેમાન આએ તો ઉસે કયદમેં ભીજવાના.

ચેક.બાલ—આપ દઅ.વતમેં આએ હુંય તો બીસમીલ્લાહ દસ્તરખાનપર તશરીફ લે જાઇએ.

સીન્જર—અજી વહાં તો પેટકો ખાના મીલેગા યહે હોંટ ભુકે હુંય ઇનકો તો કુછ ખીલવાઇએ.

૧—વાહરી આપકી લસ્સાની મેરી બેગમ હય યા તર તરી બીરયાની.

સીન્જર—અજી તુમ કયું ભાનજી મારતી હો બી બાક. રખા.ની.

૪—હુજુર અબ ઇન્હેં ટાલીએ જો ભુખે હુંય તે અપને હુસ્નકે દસ્તરખા.નસે એક આધ નીવાલા દે ડાલીએ.

શએર.

સીન્જર—નદીદે ગદાકો બહોત દીલમેં કોસા
બસ એક બેસ્નનકા દે દો સમ્બોસા
તુમ્હારી ઇજાજતકે ભુખે ખડે. હુંય
જવાનીકે સદકેમેં હોંઠોંકા બોસા

ગાના.

દેખો છયલાકી ઘતીયાં
લાગો છતીયાં
માનો બતીયાં મય વારી–દેખો
જાઓ જાઓ મુંહ બનાઓ ભોલી ભાલીકો ફંસાઓ
રંગ પ્યારા ઢંગ પ્યારા બાતમેં જાદુ હજારો ભરા
નાજ નીરાલે હય દીલ લેનેવાલે
તન નિસાર મન નિસાર ધન નિસાર
તુજપે ફુલ ચમન નિસાર રહે જોબનકી બહાર
બાતેં બનાનેમેં દીલકે લુભાનેમેં
સારે જમાનેમેં હો હોશીયાર–છયલાંકી. ૧

શેરજંગ—(શેરકા ઘભરાએ હુવે આના) ગ.જ.બ કહેર
જુલ્મ એ આસમાન એ કી.સમત.

સીન્જર—શેર શેર કયા હાલત.

શેરજંગ—જ.લજ.લા અંગેજ. કારરવાઈ ખોફ નાક દગા
બાજી. .કાબીલે લાઅ.નત બેરહમી.

સીન્જર—શેર સાફ સાફ.

ચેક.બાલ—તુમ્હારી ચેહ હાલત ક્યોં જુનુન.

શેરજંગ—ખુ.ન ખુ.ન ઈન્સાફકા ખુ.ન શાહકા ખુ.ન.

સીન્જર—કયા કયા

શેરજંગ—હમ તબાહ હો ગયે હમ દુન્યાસે ના ઉમીદ
હો ગએ.

સીન્જર—શેરજંગ કયા કહેતે હો ! કયા અબ્બાજાન શ-
હીદ હો ગએ.

ચેક.બાલ—કયા ચચાજાનેકા કીસીને ક.ત્લ કર ડાલા !

શેરજંગ—એ શાહજા.દી.

સીન્જર—એ ખુ.દા.

ચેક.બાલ—એ ખુ.દાએ તઆ.લા (એક સીપાહીકા ઘભ-
રાએ હુવે આના.)

સીપાહી—ભાગીએ આ.લી જાહ ભાગીએ.

સીન્જર—તું કયા કહેના ચાહતા હય.

સીપાહી—જો મુઝે ન કહેનાથા બાદશાહ સલામત ક.ત્લ
હુવે ઔર કા.તીલકા આપપર શુબાહ કીયા જા-
તા હય.

સીન્જર—કયા કયા ખુ.નને અપને ખુનકા ખુન બહાયા
કયા મંચને અપને બાપકા ક.ત્લ કરાયા.
(નાદરજંગ મએ સીપાહીયોંકે આતા હયં.)

નાદીરજંગ—યહી યચ બાંધલો ! કા.તીલ જલ્લાદ બાપકો
કત્લ કરાકર યહાં છીપને આયા હય. ઔર ક-

તલબી મેથેહી ઘરમેં મુજપર શક આએ ઔર મુજપરહી શુબાહ કીયા જાય.

સીન્જર—મંચને કત્લ કરાયા ચચાજાન યેહ આપ કહેતે હય ! (કજલકા ખત દીખાના.)

કજલ—નહીં યેહ તેરે કતલકી તહરીર જો હમલા કરનેવાલે બદમઆશોંકી જેબસે પાઈ ગઈ હય ઈસમેં બાદશાહકો કત્લ કરનેકા તરીકા વકત જગા ઈન્આમ વગયરા હરએક બાત સમઝાઈ ગઈ હય.

સીન્જર—યેહ તહરીર જુઠી હય.

યેકબાલ—જો ઈસકો સચ કહેતા હય વોહ બેવકુફ હય.

નાદિર—ચુપ રહો લે જાવ કચહરીમેં જુઠ ઔર સચકી પરખ રીઆયાકે ફેસલેપર મુનહસીર હય.

સીન્જર—દગાબાજો ખુનીયો

યેકબાલ—ઠહેરો કયા કરતેહો ખુદાકે લીયે (દો સીપાહીયોંકા લેજાના.)

નાદિર—વાર ચલ ગયા વોહ કાંટા જો એક મુદતસે ખટક રહાથા આજ નીકલ ગયા અગર નસીબ યાવર હય તો બચી હુઈ ચીંગારીભી ફીજાર હય. (લાશકા લાના)

મહેર આલમ—ગમ કરો માતમ કરો કયા તુમ્હારે પાસ આંખેં નહીં હય અગર જબાન હય તો ઈસકી મેહેરબાનીયોં ઔર ખુબીયોંકો યાદ કરો અગર હાથ હય તો ઈનસે અપની છાતીયાં પીટો ફરીયાદ કરોં.

અખ્તર—ગરીબ બાપ

કયસર—મેરા બાપ

મહેરે આલમ—મેરા શૌહર

અખ્તર—હમ બરબાદ હોગએ

અખ્તર—હમ યતીમ હોગએ

મહેર .આલમ—મેં બેવાહ હોગઈ અય મેરી .જીન્દીગી અય મેરી .જીન્દીગીકા સરમાયા અય સહ લાશ અય .જર્દ રાત અય શાહ્દી .ખુનકા બે .ખુન બ.કાયા જીઉઠ મંય .ગમસે મરી જા રહી હું ઈન્હી ખી.ડકીયોંસે રૂ.હ પરવા.જ કર ગઈ હૈ અય .જ.ખમો બન્દ હો જાવ કે મંય અપની મીંસકીન આંખોસેં તુમપર મરહમ ટપકા રહી હું.

અખ્તર—લા.અનત હો ઉસ મલ.ઉન દીનપર લા.અનત હો બે રહ્મીકે સાથ .ખુન કરનેવાલેપર

નાદિર—વોહ ગીરફ્તાર હુવા હય કલ ઈસ .ખુનકે બદલે ઉસકાભી .ખુન કીયા જાયગા.

મહેર—આલમ વોહ કહાં હય ઉસકો લાવ ઈન જખમોંકા .એવ.જ ઇન ના.ખુનોંસે લીયા જાયગા

નાદિર—સબ્ર કરો અભી તુમ ઉસસે બદલા નલે સકોગી

મહેરે .આલમ—સબ્ર બેહુદા સબ્ર જો કહેનેમેં સહલ ઔર કરનેમેં મુશકીલ અપના ઘર જલાદો અપની અવલાદકો કત્લ કરદો ફીર દીલસે પુછો કે તુ સબ્ર કરનેકે .કાબીલ હય દેખો દેખો અય સાહેબો યે તુમ્હારા બાદશાહ હય એક ઘન્ટે પહેલે જીસકે .કદમોંપર ઝુકે હુવે થે વોહ અબ તુમ્હારે .કદમોંપર પ.ડા હુવા હય જીસકે તુમ સબ મોહ્તાજ થે વોહ તુમ્હારા મોહ્તાજ હો રહા હય તુમ દફનાવ તુમ કફન પહેનાવ અર.જ તુમ્હારી મહેરબાનીયોંકા મોહ્તાજ હોરહા હય અય દીલ .ગમસે જુનુતી હોજા અય હુંરી હુભી .ખુનીહોજા હાં મંય અપને શૌહરકો હુજરે લુંગી મેરા ઘર

તેરે ઘરમેં ઉજડ ગયા મેરા બા.ગ તેરે બા.ગમે બી.ગડ ગયા તુ મેરે શૌહરકો મુજસે મીલાદો અગર તુજકો જીન્દા રહેના હય તો ઈસકો જીલદે તુ દેગા તુજસે લુંગી તુજકો દેના હોગા.

ટેબલા.

બાબ પહેલા. પરદા સરા.

દીવાને આમ.

(અમીર ઉમરાવોકા આના)

૧ દરબારી—કયા જહાન હય.

૨ ,, કયા ઈંનસાન હય.

૩ ,, વલ્લાહ ઇસ વા.કીયાને તો પથ્થરોંકોભી રૂલાયા હોગા.

૪ ,, ય.કીન કીજીયેકે ઈસ મલ.ઉન કામકે બા.અદ ખુ.દ .કાતીલકી આંખોસેભી આંસુ નીકલ આયા હોગા.

૧ ,, દુન્યામેં અકસર આદમીયોકો દૌલત સલતનત યાયું કહીયેકે .અયશો આરામકી હવસ હય લેકીન ઉમ્રકી અવસત નીકાલીયે તો .જીયાદાસે .જીયાદા પચાસ બરસ હય

૨ ,, ઔર ઇસમેંસે રાતોંકો .અલાહેદા કરદો તો પચ્ચીસહી બરસ હાથ આને હંય

૧ ,, ઔર ઇસ પચ્ચીસ બરસસે દસ બરસ ખેલ કુદ, પાંચ બરસ પ.ઢને લીખનેમેં ચાર બરસ દુખ બીમારીમેં નીકલ તે હંય બા.કી રહે પાંચ છે બરસ ઈનચન્દ દીનોંકે લીયે બ્લે .ખુદાકો

છો.ડ કર દુન્યાકી હીર્સો હવસમેં મસરૂફ રહે મ'ય સચ કહેતા હું કે વોહ જાનવરસે જીયાદા બદતર ઔર બેવ.કુફ હય.

ગાના.

નાદાન .ગઆફીલ કીસ જહાનપર હરદમ હય ભુલા
શાહો .જીશાન ચુન ચુન. હરઆન મારે અમીરો
વ.જીર .ગરીબ ફ.કીર કીસ જહાનપર હરદમ હય ભુલા
પાએ આરામ કોઈ કયુંકર નીસદીન પલછીન
અએ આસમાન. અએ આસમાન. અએ આસમાન નાદાન

૨ ,, અ,ફખાંહ અગર સીજર ઇસ .જીન્દીકી ફ઼લાસે ફીસે .ખબરદાર હોતા તો અપને બાપકા .ખુન બનાનેકે લીએ તૈયાર ન હોતા.

યે.કબાલ—(ચેક.બાલકાઆના) વોહ કભી નહીં હુવા.

નાદીર—(દુસરી તરફસે આના) ઇસકા સુબુત.

ચેક.બાલ—ઉસકા માઅસુમ ચહેરા જીસપર નેકી ઔરરહમ દીલી ટપક રહી હય ઉસકા ચાલ ચલન ઉસકી સાફ જીન્દગી જો આઇનેકી તરહ ચમક રહી હય.

૧ દરબારી—અછી શાહ.જાદી.

ચેક.બાલ—અછે આદમી અછે જનાબ અચ્છે સાહબ મેં આપ સાહેબોંસે પુછતી હું કે આપકે શાહ.જા દેને ઇસસે પહેલેભી કીસી આદમીકો .કત્લ કરાયા હય.

૧ દરબારી—નહીં.

ચેક.બાલ—કીસીકો કોડોંસે પીટવાયા હય.

૨ દરબારી—નહીં.

ચેકબાલ—કીસીપર બેવજહ .ગુસ્સા દીખલાયા હય.

૩ દરબારી—નહીં.

ચેકબાલ—ભલા ગે.ારતો કીજીએ કે જીસ બે ગુનાહ ફરી-

ઉનેને આજ તક કીસીપર .ગુસ્સાભી ન દીખાયા હો યે મુમકીન હય કે વોહ એકદમ રહમ ઔર નેકીસે અયસા બે.જાર હો જાય કે .ખુન ઔર વોહભી અપને બાપકા .ખુન બહાનેકો તૈયાર હો જાય.

નાદીર—હિર્સકા અંધેરા છા જાતા હય તો જો કભી નહીં ડગમગાયા વોહભી ઠોકર ખા જાતા હય.

ચેકબાલ—જબ હિર્સકા અંધેરા છા જાતા હય તો ઇમાનકા ચરા.ગભીવહી અપની રોશની ફયલાતા હય.

નાદીર—મે મય નહીં માનતા જીસકો તખ્તો સલતનતકી હવસને ઘેરા હય ઉસકે લીએ ઇમાનકા ચરા.ગ કયા અગર આફતાબભી ચમકે તોભીઅંધેરા હય.

ચેક.બાલ—યે સિર્ફ આપકા ગુમાન હય દુન્યામેં અછે ઔર બુરે દોનો તરહકે ઇન્સાન હંય જીસતરહ સદહા અયસે લાલચી હંય જો દુસરોંકા હક દબાનેમેં ચુકતે નહીં હંય ઇસી તરહ અયસે હજા.રો ઇમાનદાર બન્દેભી હંય જો ફાકોંસે મર જાએં મગર .હરાંમકે માલપર થુકતે નહીં હંય.

નાદિર—ચેક.બાલ ખ.ામોશ રહે.

ચેક.બાલ—મંય સચ કહેતી હું.

નાદિર—મત કહે.

ચે.કબાલ—કયા આપ બાપ હોકર મુઝે યહે સીખાતે હંય કે મંય ઝુઠ બોલું.

નાદિર—મંય યહે ચાહતાહું કે તુ કુછ ન બોલે.

ચેક.બાલ—તો મુઝે અપના ખ.ંજર દીજીએ કે મેં યહે જ.બાન કાટકર ફેંક દું.

નાદિર—યહે.ભી હી.માક.ત ઔર ભુલ હય.

યેક.બાલ—નહીં યાતો યે માનીએકે યે .જબાન .ખુદા ને બોલનેકો દી હય વર્ના ઈસકા હોના ફુ.જુલ હય.

નાદિર—.અજબ બેહુદા દલીલ હય તુ કયું બહ.સ કરતી હય કયા તુ સીંજરકી વકીલ હય.

યેક.બાલ—મયં ઇસકે જવાબમેં હાં કેહતી હું

નાદિર—મંય નહીં કહેના .ખીલાફ ઈમાન હય સચકી તરફસેં લડ.ના ઔર સચ બોલના .ખુદાકા ફરમાન હય.

ફરમાન હય.

નાદિર—મુઝે ત.અજ્જુબ હય કે તુ મેરે સામને હું ન કરતીથી આજ બે ધડ.ક બકતી ચલી જાતી હય

યેક.બાલ—ઇસકા યે સબબ હયકે મંય સચ્ચી હું ઔર સચાઇમેં વોહ તાક.ત હય કે ગુંગેકો બોલના સીખાતી હય.

નાદિર—બેવ.કુફ, અગર તુ યા હમ .જબાનભી હીલાયંગે તો લોગ ફીર સીંજરકી બેજા તરફદારીકા ઈલ.જામ લગાએંગે.

યેક.બાલ—તો આપ .ખુશ હોજીએ કે જો લોગ હક.કી તરફદારી કે લીયે બદનામ હોંગે વહી ઈસ દુનિયામેં નેક નામ હોગે.

નાદિર—મંય ફીર કહેતા હું કે અય લડ.કી અપની .જબાન બન્દ કર.

યેક.બાલ—મંય ફીર કહેતી હું કે અપની .જબાન મુઝે દીજીયે કે મંય ઈન દોહરી .જબાનાંસે મુઝે ઈલ.જામોંકો સજાદું.

નાદિર—તુ ન માનેગી ચલીજા નીકલજા નીકલજા

યેક.બાલ—બહોત .ખુબ આપ મુઝે યહાંસે નીકાલ સકતે

હુંય લેકીન યાદ રખીયે કે .જબાનસે સચ્ચાઇ ઔર દીલસે ઇમાનકા નીકાલના દુશવાર હુય

(ચલે જાના)

૧ દરબારી—ઇમાનકી બાત તો યહે હુય કે પહેલે વોહ સલતનકા તલબગાર હુય.

૨ „ ફરેબી હુય ઔર .ખુંખાર હુય

૩ „ .કાતીલ હુય ઔર .કાબીલે દાર હુય (.કજલકા સીઝરકો લેકર આના)

ક.જ.લ—લીજીયે મુજરીમ હાજી.ર હુય

નાહિર—આપ સબ સા.હેબોંકો ફેસલેકા ઇન્તેયાર હુય

૧ દરબારી—હમ સબકા યહેં ફેસલા હુય કે (યે કબાલકા આના)

ચેક.બાલ—ઠહેરો અભી ફયસલા કરનેસે પહેલે યહ સો ચલો કે એક ઔર ભી હાકીમે બાલા હુય કે જીસકે પાસસે તુમ્હારા ભી ફેસલા હોને વાલાહુય

૨ દરબારી—હમ ઉસ હાકીમકે ઇન્સાફ ઔર .કાનુનકી.કસમ ખાકર ઠીક ફેસલા કરના ચાહુતે હુય

સીઝર--ક.સમ ન ખાવ જો લોગ ઝુઠે હુંય ઔર સમઝતે હુંય કે મેરી બાંતોકા કોઇ ય.કીન ન કરેગા વહીય.કીન દીલાનેકો .કસમ ખાતે હુય સચ્ચેકવલ આપસે આપ દીલપર એ.અતેબાર જમાતે હુંય અગર સચ્ચે હો તો બતાવ કે કીસને ગવાહી દી. કે મંયને અપને બાપકા .ખુન બહાયા હુય. કોન હુય કે જીસને મેરે ચહેરે પર ખૌફ હાથમેં છુરી યાલીબાસ પર .ખુનકા દા.ગ પાયા હુય.

ક.જ.લ—તુમ ઇસીલીયે તો સાફ હો કે અપને મદદગારોંકે હાથસે શાહકો .કત્લ કરાયા હુય

એકબાલ—ઝુઠ હય

.ક.જલ—શચ હય

સીંજર—તુ બકતા હય હરએક .કામ લાલચસે હોતા હય
 કયા તુ કોઈ ફ.ાયદા સાબિત કરસકતા હય

.ક.જલ—બહોત બડા ફ.ાયદા

સીંજર—કયા ?

.ક-જલ—ત.ખ્તોતાજ લેનેકા ઈરાદા

સીંજર—તખ્તો તાજ તો મેરે લીયે પહેલેહી તૈયાર થા
 કયું કે બાપકે બા.અદ મેંહી .હ.કદાર થા

.ક.જલ—.કીસમત દેગી તો મીલેગા ઈંસ ઉમ્મીદમેં એક
 લાલચી આદમી દીલ પર જબ્ર નહીં કરસકતા
 હય એક ભુકે આદમીકે સામને એક પુલાવકી
 રિકાબી રખકર કહોકે ઇસકો થો.ડે દીનોકે બા.અ
 દ ખાના તો વોહ કભી સબ્ર નહીં કર સકતા

સીંજર—કયા તુમમેંસે એક ભી કહેતા હય કે યેહ દલીલ
 મ.જબુત હય.

૧ દરબારી—હાં હમ સબ કહેતે હંય કે યેહ દલીલ તુ-
 મ્હારે .કાતીલ હોને કે લીએ કાફી સુબુત હય.

મહેરે.આલમ—(મહેરે આલમકા આના) .કાતીલ .કાતીલ
 મેરે શૌહરકા .ખુન બહાને વાલા .કાતિલ
 મેરે બચ્ચોંકા યતીમ બનાને વાલા .કાતિમ
 મુઝે બતાવ અય ઇન્તે.કામ બેદાર હોજા અય
 .કબ્ર ખુલજા અય જહન્નમ તૈયાર હોજા

.કયસર—અમ્મી જાન .ગુસ્સા હોરહી હંય

અ.ખતર—ચચા જાન કયાં આપ અબ્બા જાનકે .કાતિલ
 કો કોઈ સ.જા ન દેંગે

મહેરેઆલમ—સુનતે હો નહીં યા મંય બીજલી ઔર

ગજરકો અપની આવા.જકી મદદકે લીએ ગુ-
લાનુ કહાં હય .ખુની કહાં હય .કાતિલ મંય
બદલા લેનેકે લીએ ભુકી હો રહી હું લાવ મેં
અપને હાતોંસે ઉસકી બોટીયાં નોચ ડાલું.

નાદીર—કયા આપ ઉસે મઆફ નહીં કરસકતી હંય

મહેરેઆલમ—ઓ. મઆફી ચાહતે હો તુમ કયું સમઝાતે
હો તુમભી ઉસકે તરફદાર ન.જર આતે હો મુજે
દીખાવ મુઝે બતાવ વર્ન મંય જુનુની

નાદીર—યેહ હય .ખુની

મહેરે.આલમ—કૌન સીજર ?

અ.ખ્તર—ભાઈ ?

મહેરે .આલમ—તુ તુ (બેહોશ હો જાના સબકા ચલે
જાના)

આબ પહેલા. પરદા તીસરા.

સુરખ.ાબકા મકાન

(નરગીસકા ગાતે ગાતે આના)

નરગીસ **ગાના**

કીયા .કાતિલને દીલપર નીગાહોંકા વાર
મોરી હાએ જાન જાએ પીયા પ્યારેને પ્રેમકી મારી કટાર
ગાલમેં લાલી કાનમેં બાલી સોહે સરપર દુપટા ગુલનાર
મેરે જોબનપે લાખોં હુએ છાઈ બહાર
કૌન દેખે પીયા ગીન નીખાર.
છયલ આવો મન લુંભાવો જાઉં મંય નિસાર

.જબાની.

.જહર, આબ, સમન્દર દુઃખ બીમારી યહ
સબ. આદમીકે દુશમન હંય મગર જીસ દુશ

મનકા કોઇ ઇ.લાજ ન હો વોહ .ઇશક. હય મુવા .ઇશક અગર તલવાર હો તો ઉસકે રોકનેકે લીએ ઢાલ બનાઓ દર્દ હો તો દવા ખાય પ્લેગ હો તો શહરસે ભાગ જાય મગર યહ તો કુછભી નહીં ઇસકા કયા .ઇલાજ કીયા જાય હાં યહ હોસકતા હય કે દીલ મસોસા કરો ઔર ઇસ નીગો. ડેકે નામકો કોસા કરો (શમશાદકા આના)

શમશાદ—અલ્લાહ અલ્લાહ બેચારે ઇ.શ્ક.કે સાથ નારાજી

નરગીસ—ફીર આપ કોનહો મુફતી યા કા.જી હાં સમજી કે .ઇશ્ક. તુમ્હારા રીશ્તાદાર હય

શમશાદ—પ્યારી નરગીસ .ઇશ્ક. મુહ.બ્બતકે બા.જારકા દલાલ હય અગર તુમ્હારે કોસનેસે યહ મર જાયગા તો .ઇશ્ક. કે હાથે .હુસ્નકા સવદા કૌન બીકાયગા

.આનમ—(અંદરસે) કરીમ અરે ઓ રહીમ

શમશાદ—યેહ કૌન ?

નરગીસ—પ્યારે શમશાદ ચલદો શાયદ અમ્માજાન ચલી આઇ હય

શમશાદ—પ્યારે કયા યહ ઇસ ખુસટકે સાથ શાદી કરનેકો અભી તક સમઝાતી હય

નરગીસ—યહતો ઉસકા રોજ.કા રોના હય મગર જ્યાહતો

શમશાદ—મુઝીસે હોના હય.

ગાના.

તેરી ચીતવનને ઘાયલ કીયા દીલ હમારા
હુવા જીગર પારા પારા
ઉહું
આહાહાહા

અરે વાહ વાહ વાહ-તેરી
જોબન જો લુટા અછુટા હમારા
જુઠા હય શીકવા તુમ્હારા
બાતોંમેં ગ.જ.બકી હય ખટક
મત મુઝે શરમાઓ
જા.લીમ એ ચટક ઔર એ મટક
અપની તો ફરમાઓ
જુલફોંકી લટક દીલકો ઝટક લે ગઇ
બસ જાઓ
હમ સરકો પટક ડરસે અટક રહે ગએ
ધમકાઓ
જ.રનિસાર ઘર નિસાર સર નિસાર તુજપે યાર
(જાના દોનોંકા)

(ખ.ાનમકા મ.એ કરીમ ઔર રહીમ કે આના)

ખાનમ—અગર તુમને ચાર દીનકે બાઅદ નોકરી છોડદી
કરીમ—કભી નહીં આપ .જીન્દા રહીયે મંયતો મર કરભી યહાંસે ન જાઉંગા
રહી.મ—.હુજુર મેરી ઔરતકે દો માહ બાઅ.દ લડ.કા હોનેવાલા હય અગર વોહ નાલાયક જીતા રહા તો ઉસકોભી આપહીકે પાસ નોકર રખાઉંગા
.ખાનમ—હાં જુરૂરરખાના મગર પહેતો કહોકે નૌરકો માલીક કે સાથ કીસ તરેહ ચાહિયે પેશ આના
કરીમ—.હુજુર માલીકજો કુછ કહે સમઝમેં આએ યા ન આએ મગર હામે હાં મીલાના.
રહીમ—અગર ચાર આનેકા સવદા મંગાએ તો તીન આને ખાજાના.
.ખાનમ—અગર માલીક એક કહે તો
કરીમ—દો કરકે આના

રહીમ—અજી દો કયા બલકે ચાર

બેગમ—યા.એની

કરીમ—યાઅ,ની આપકો આયા બુખ.ાર

બેગમ—ચુપ એ નાબકાર

કરીમ—સુનીયે .હુજુરે વાલા બુખ.ાર આયાતો જુ.ગર કહે ગે જા હકીમકો બુલા લા

બેગમ—બેશક

કરીમ—તો મંય ચાર કામ કરૂંગા—અલલ હ.કીમ દરજી ગોરકન, મહેલેવાલે સબકો બુલા લાઉંગા

બેગમ—યહે કયું યહે સબ કયું આએંગે.

કરીમ—હુ.જુર હકીમ સાહ.બ તો આપકા ઇ.લાજ ફર-માએંગે અયર ઇ.લાજસે આપ મર ગઇ તો દરજી.સે કફન સીલાએંગે ગોરકનકો કબ્ર ખોદ-નેકે લીએ દોડ.ાએંગે કમબખ્ત. મહે.લ્લેવાલો-સે આપકા જનાજા. ઉઠવાએંગે કયું કયસી કહી

બેગમ—હત તેરા મુરાદ નીકલે નીકલો મુજકો અયસે નો કરોંકી જુ.રૂર નહીં હય આજ મેરા ખાવી-ન્દ જુ.રૂર સફરસે વાપસ આયગા અગર તુમ જયસે નોકરોંકો દેખેગા તો મુઝે શરમીન્દા બનાએગા.

કરીમ—હુ.જુર મંય બડા, લાયક. આદમી હું મુઝે દેખ-તેહી ઉનકા દીલ ખુ.શ હો જાયગા.

બેગમ—યહે મુવા ભોલા હય યા બેવકુ.ફ

કરીમ—અજી ભોલા નહી બેવકુફ હું.

બેગમ—અચ્છા કામ કરો હમેશાકી નોકરી મેરે ખાવીન્દકે આનેપર મૌ.કુફ હય.

રહીમ—બહોત ખુબ,

કરીમ—ખુ.દા હુ.જુરકો અ.કલમંદ બેટા દે.

રહીમ—ઔર વોહભી મેરે જયસા લંગડા.

બેગમ—હુંય ફીર બેતુકી અમે તું તો ખડા ઉલ્લુ હય

રહીમ—હુ.જુર બડા. ઉલ્લું તો મેરા બાપ થા મંય તો છોટા હું.

બેગમ—અચ્છા જાવ નરગીસ અરી ઓ નરગીસ.

કરીમ—ઓ નરગીસ.

બેગમ—જાતા નહીં મુવા ખ.વીશ નરગીસ નહીં સુનતી

નરગીસ—જી આઇ કયા આપને યાદ ફરમાયા.

બેગમ—હાં

નરગીસ—ઇરશાદ.

બેગમ....મયને તેરી એક સહેલીસે સુના હય કે તુ ઇસ શાદીસે રજા.મન્દ નહીં હય કયાં ગુણક તુઝે પસન્દ નહી હય. (બુબકકા આના)

કરીમ—હુ.જુ.ર હુ.જુ.ર આપકા શૌહર આ ગયા.

બેગમ....કહાં હય.

કરીમ....વોહ આયા.

બેગમ....અરે મુવે યહ તો મેરા હોનેવાલા દામાદ હય.

નરગીસ....બેશક અમાજાન મુઝે ઇસ ગુડે.કી શાદીસે ઇન્કાર હય.

બુબક—બેટી નરગીસ અરે નહીં ભુલા પ્યારી નરગીસ તુ તો દીવાની હય જવાન તો ઉસી વ.કત તક પ્યાર કરતે હુંય જબતક ઓ.રતકી જવાની હય ઔર બુ.ઢા શૌહર તો ,ઉમરભર નાજ. ઉઠાતા હય અછે ખાને ખીલાતા હય મુંહ ધુલાતા હય પન્ખા હીલાતા હય બલકે ગાલી જુતી તક ખાતા હય ફીરભી સદકે. વ કુ.રબાન હુવા જાતા હય.

નરગીસ....અમ્માજાન કાંટા લાખ અચ્છા હો મગર ફુલકે

પહેલુમેં ખુશાહી નજ.ર આતા હય.

ખુબક—બેગમ સાહ.બ યેહે બન્દા તો સારી ઉ.મર યકસાં નીભાયગા ખુદ.ા હુવા તો કયા હુવા.

બેગમ—તુઝે તો બેકીકી તરહ ચાહેગા.

નરગીસ—મંય તો અબભી બાપ સમઝતી હું અમ્માજાન યે અછા હય કે

શએર.

હો ખં.જર યા કટારી તીર પહેલુમેં
પર અ.વરત ન ચાહેગી કે રહે પીર પહેલુમેં
(જાના નરગીસકા)

બેગમ—અચ્છા જનાબ આપ તશરીફ લે જાઇએગા મેં ઇસકો સમઝાઉંગી.

ખુબક—મગર અબકી જુમેઅ.રાત તક નીકાહ જુ.રૂર હો જાય.

બેગમ—હાં જુ.રૂર હો જાયગા.

ખુબક—અગર ઇસસે નીકાહ. ન હુવા તો ફીર આપસેહી નીકાહ પઢાના પડે.ગા.

બેગમ—અરે યેહે બેટી હય કે માં કયા દીલેરીસે તકરાર કરતી હય મુઝે શક હોતા હય કે યે કીસી ઔરપર આ.શક. હય તભી ઇસ બુઢે.કી શાદીસે ઇન્કારી હય યે તો માનતીહી નહીં

શમશાદ—વાહરે હીમાક.ત જલદીમેં ટોપી છોડકર ચલા બના ટોપી કહી ગઇ યે રખ્ખી હય અહાહ. તુમ અભી તક યહીં ખડી. હો મેરી જાન.

બેગમ—અરે કૌન શયતાન.

શમશાદ—તુમ્હારા અ.ાશીકે. જા.ર (બોલ્તા હોના ચાહતા હય) યા પરવર દીગાર.

બેગમ—કૌન હય નાબકાર.

શમશાદ—યા ખુ.દા તઆ.લા.

બેગમ—લુચ્ચા ચોર રજા.લા કરીગ અરે ઓ રહીમ કોઈ આવ.

શમશાદ—અજી શોર ન મચાવ.

બેગમ ચોર ચોર બાંધો પકડો.

શમશાદ—બચ્ચા શમશાદ દોડે.। વર્ના કીસમત સુલીપર ટાંગેગી (આના કરીમ રહીમકા)

કરીમ—કહાં હય.

બેગમ—અરે યહીં કહીં છીપા હોગા.

કરીમ—જનાબ કયા આપકો સચ મુચ ભુતકી તરહ ચીમટ ગયા.

બેગમ—મુઝે .કસમ હય .કે મંય યહાં ખ.ડીથી મુવા આતે કે સાથ લીપટ ગયા.

કરીમ—અરે કહીં ઉસને બો સા તો નહીં લીયા.

બેગમ—મુવા ઢુંઢતા હય યા બાતેં કરતા હય મુઝે મ.અલુમ હોતા હય કે તુ ડરતા હય

કરીમ—કૌન ડરતા હય : અજી અભીલાતા હું ડંડા અર કીયે દેતા હું ઠંડા

બેગમ—ચલ વર્ના નીકલ જાએગા ટંડા

શમશાદ—.જીલ્લત તબાહી નરગીસકી માંકે .બૌફ્સે ભાગા તો દરવા.જે પર નરગીસકે બાપકો દેખા અબ કયા કરૂં ઇસ પેટીકી આ.ડમેં છીપ જાઉં (સુર.ખાબ કાઆના)

સુરખાબ—ફાંસી સબકો ફાંસી .ઇન ગા.ડી વાલોંકા જુલ્મ કીસીકો સુઝતા .નહીં રાસ્તેમેં લોગોંકો લુટતે હંય .કોઈ પુછતા નહી—એક તો બે.વકુફકા મરીયલ ઘો.ઠા ઉસપર ઉસકો પુરાની ગા.ડીમે જો.ડા-ઔર હાથમે નહીં કો.ડા મારે હીચકલોકે બદન હો ગયા ફો.ડા પેટમેં ઉઠને

લગા મરો.ડા ઇતની તકલીફ પરભી કમ્બ.ખ્ત ને એક રૂપ્યા કીરાયા ચાર આના ઇન.આમ લે કર છો.ડા.

કરીમ—(સુર.ખાબકો દેખકર) હાં યહી .ખબીસ હય. (કરીમ ડન્ડા લેને જાતા હુય)

સુર.ખાબ—બેગમ નરગીસ-સેલારો હ'ય :ઇતની અવા.જેદીં મગર કોઇ નહીં અબ કીસકો પુકારૂં

કરીગ—ક્યું બે .હરામ .જાદે તુ અભી ખ.ડા હય.

સુર.ખાબ—યે કૌન .હરામ .જાદા

કરીમ—કૌન ? તેરા દાદા

સુર.ખાંબ—અબે તુતો કોઇ ઉલ્લુકા હય બચ્ચા.

કરીમ—અબતો મ'ય ખા જાઊ'ગા કચ્ચા

સુર.ખાબ—ક્યું તુ કોઇ રૂસ્તમ હય યા સીક'દર ?

કરીમ—અબે ચુપ બન્દર બલકે સુ.કન્દર તુ કીસ .હકસે આયા ઇસ ઘરકે અ'દર

સુર.ખાબ ક્યું યેતો મેરા ઘર હય.

કરીમ—હાં યહાંકી બેગમ સા.હેબ આપકી ઔરત હ'ય

સુર.ખાબ—બેશક

કરીમ—જબહી આનકર જલ્દીસે લીપટ ગયા

સુર.ખાબ—હ'ય મેરી બીબીકો કયા કીસીને .લીપટ લીયા

કરીમ—ક્યું બે મુછન્દર મેંઝેભી બનાતા અચ્છા હલવા તો તુ'મને ખાય. હોગા .જરા યે મલીદાભી ખાના (કરીમકા જુતા ઉંઠાના)

સુર.ખાબ—અરે તું યે જુતા ક્યું ઉઠાતા હય તુ મુઝે જાનતા હય

કરીમ—મેં .ખુબ જાનતા હું કે તું બ.ડાહી રી.જાલા હય શયતાનકા સાલા હય ઇસી લીએતો તેરી ખોપરી સેહેલાનેકો જુતા નીકાલા હય

સુર.ખાબ—અબે ઠહેર .જરા .ગુસ્સા .કર ધીમા

કરીમ—મંય બરાબર કીયે દેતા હું .કીયા (જુતે મારતે હુવે લેજાના)

શમશાદ—વાહવાહ ખુ.બ હુવા તવેલેકી બલા બન્દરકે સર પડી. બેગમસે લીપટા તો મંય ઔર માર ઉસ ખુસટને ખાઇ અબ કયા કરૂં ચારા

(નરગીસકા આના)

નરગીસ—હંય તુમ અભી યહીં હો દીલઆરા.

શમશાદ—નરગીસ તુમ્હારે ઘરવાલોંને મુઝે દેખ પાયા

નરગીસ—તો મંય અબ કયા કરૂં અચ્છા આવ પીછલે દરવાજેસે નીકલ જાવ. (દોનોકા જાના)

કરીમ—પાજી શરીર લુચ્ચા ક.સમ બાપકી વોહ લગાયા ઘુંસા કે હડી પસલી હો ગઇ હોગી ભુંસા

(બેગમકા આના]

બેગમ—ઉસ મુવેકી પુરી મરમ્મત કીયા યા છોડ. દીયા

કરીમ—છોડ. કયા દીયા મારે જુતોંકે ખ.બીસકા સર તોડ દીયા.

બેગમ—શાબાશ અચ્છા આ મેં તુઝે દો આના ઇન્આમ દેતી હું બાજા.ર જાના તો ઉસકી બરફી લેકર ખાના (જાના દોનોંકા સુરખાબકા આના]

સુરખા.બ—યે તો વહી મસલ હય કે બીલ્લીને ચુહુસે નાક કટાઇ કમ્બખ.ત રીજા.લા નીકલે ઉસકા દીવાલા દેખા ન ભાલા જુતા નીકાલા માર મારકર મેરા કચુમર કર ડાલા અબ કયા કરૂં ઠોકું બ.સ ઘુસ જાઉં ઘરમેં એકદમ મગર હાં કહીં ફીર ન પડ.ને લગે ધમાધમ જબ તો યહીં ખડા રહુંગા યહીં બયઠુંગા યહીં લેટુંગા વોહ યહીં આયગા ઉસે યહીં ઝપેટુંગા.

(શમશાદ નરગીસકા આના)

શમશાહ—યા .ખુદા અબ કયાં પીછલે દરવા.જેમેં તો તાલા પડા હય.

નરગીસ—(સુરખ.ાબકો દેખકર) અરે યે તો મેરા બાપ ખડા હય (નરગીસકા ભાગ જાના)

સુરખાબ—કુત્તું બે તુ કૌન હય ના બકાર.

શમશાહ—અજી હુ.જુર અભી આપકી કોઇ ઇજ.જત ઉતાર રહા થા ધડા. ધડ. જુતે માર રહાથા મંયને સુન પાયા તો આપકો બચાને આયા.

સુરખાબ—હાં બહાના કરતા હય કે મેરે હાથસેં છુટ જાય

શમશાહ—અજી અગર મેં જુઠ બોલતા હું તો મેરે મા મનેઠી આંખ ફુટ જાય.

સુરખાબ—કયા ઇસલીયે આયાથા બટી. મહેરબાની જી.જા રહે તેરી નાની કયા તુ જાનતા હય પહેલવાની

શમશાહ—બહોત અચ્છી.

સુરખાબ—જબ તો મંય ઉસે પકડ. રહુંગા તુ ધડાધડ જુતે લગાના.

શમશાહ—ઇસ કામકા કયા ઇન્આ.મ દીજીયેગા.

સુરખાબ—જો તું કહેગા.

શમશાહ—અચ્છા તો અપની લડકીસે મેરા નીકાહ પઢા દીજીયેગા.

સુરખ.ાબ—ચુપ બે તું તો કહેગા કે અપની આરતકો ભી દે ડાલો.

શમશાહ—અજી ઉસકો ગોલી મારો ઉસીને તો આપકો જુતોંસે પીટવાયા હય.

સુરખ.બ—હાં

શમશાહ—જી હાં.

સુર.ખાબ—અછાતો તુ ઇસ પેટીકે અન્દર છીપ જા મંય ઇસકે પીછે છીપતા હું જબ વોહ આએ કો રન નીકલ પડના હાં વો આતા હય.

કરીમ—ભઇ વાહ દસ બીસ જુતે લગાયતો હો આને ઈનઆમ પાય અગર પુરા લંગડા લુલા બના તા તો રૂપ્યા ઇન. આમ પાતા સુરખા (કરીમકા બસે ઠોકેર ખાના]

સુર.ખાબ—બેટા આખ .ખોલો તો અભી સવેરા હય

કરીગ—અરે યેતો વહી મરદુદ હય

સુર.ખાબ—ચલ ચલ અબ સીધી ત.રેહ જુતે ખાલે વન .જબરદસ્તીકા મસાલાભી તૈયાર હય

કરીમ—અબે મસાલેકે સાલે મંયતો તેરી ચટની બનાઉંગા

શમશાહ—ચલદુ વર્ન મંયતો બીચમે કચુમર હો જાઉંગા ગા (શમશાદકા ભાગ જાના)

સુર.ખાગ—હાં યે બલ બુતા હાં ઉસ્તાદ નિકલો લગે જુતા.

કરીમ—.ખુબીશકે બચ્ચે કીસકો બુલાતા હય.

સુર.ખાબ—અરે નીકલ ભાઈ

કરીમ—ચુપ સવદાઈ

સુર.ખાબ—યા .અજાયબ પેટી .ખાલી ઔર વોહ ગ.યબ

કરીમ—બેટા અબ દુન્યાસે હાથ ઉઠાવ ઇંસિલકડેકી ક.બ્ર મેં દફન હો જાવ (પેટીમેં બન્દ કરના) બેગમ સાહેબ આઇએ આઇએ મંયને ઉંસ વીલાયતી ચુહેકો ફંસા લીયા હય-ઈન્આમ લાંઇએ.

બેગમ—કરીમ યે અયસા .ગુલ .ગપા.ડા (બેગમ ઔર ર.હીમ કાઆના)

રહીમ—ઈસિ સન્દુ કમે કૌન હય.

કરીમ—વહી લુચ્ચા લંગા.ડા

બેગમ—વહી .જીસને મુજપર હાથ ડાલાથા ઔર તુને ઉસે મારકર નીકાલાયા

કરીમ—જી જી

રહીમ—દસ પન્દરા જુતે મારકર નીકાલ દે.

બેગમ—નહીં અપકે ઈસકો પુરી સ.જાદેની ચાહીયે ક-રીમ ઇસે ખી.ડકી કે રાસ્તેસે ગ.ઢેમેં ડાલ .દે દેખના ગીરના નહીં સંભલકર ફેંકદો મુવેકો

નરગીસ—અમ્મા જાન કયા શોર હય.

બેગમ—બેટી મંય યહાં ખ.ડીથી કે એક ઉઠાવ ગીર આ-કર લીપટ ગયા કરીમને માર માર કર ભગાયા-થા મગર વોહ ફીર આકર ડટ ગયા.

નરગીસ—કયા કોઈ બુ.ઢાથા.

બેગન—નહીં જવાન હય. ચહરેરા બદન પેશાનીપર કીસી ગી.જકા નશાન હય.

નરગીસ—હંય યે તો મેરે શમશાદકા બયાન હય.

બેગમ—અબકે કરીમ ઉંસકી પુરી શરારત નીકાલને ગયા હય. ખી.ડકી કે રાસ્તે ગ.ડેમેં ડાલને ગયા હય. (બેગમ કા જાના)

નરગીસ—હાય હાય અબ અમ્માંતે ગ.જ.બ ઢાયા કયા કરૂં .ખુદાયા કીસકો દૌડાલું કોઈ નહીં મંય .ખુદ જાઉં—કરીમ.

કરીમ—સરકાર

નરગીસ—કયા હુવા ?

કરીમ—ફીરન્નાર.

નરગીસ—કૌન.

કરીમ—વોહ સન્દુક ઔર ઉસમેંકા આદમીજીસકો માર દીજાએ બન્દુક.

નરગીસ—કયા દુનિયાસે બેચારા.
કરીમ—અજી વોહ ઉસી વક.ત જાનસે સીધારા
નરગીસ—કયા મરગયા મુઝે બરબાદ કર ગયા (બેહોશ હો કે કરીમપર ગીરના)
કરીમ—બેગમ સાહેબ અજી બેગમ સાહેબ યે કયા દીલ લગી કોઇ આગ્યા તો આપકો હંસેગા બંદા જેલમેં ફંસેગા (શમશાદકા આના)
શમશાદ—અરે .ખુદા કયા નરગીસ અપને નોકરસે દીલ લગી રસ્તીહય.
કરીમ—અરે સાહેબ આપ કોન હય દેખીએ યે ઔરત જબ.રદસ્તી ગલે પડ.તી હય.
શમશાદ—કયા તુઝે ચાહતી હય.
કરીમ—ઇસિકી ઇન બાતોસે યહીબાત સમઝમેં આતી હય
શમશાદ—અચ્છા જબતો તુમ દોનોંકા .કીસ્સા પાક કરતા હું.
કરીમ—ઓ મેરી .ખાલા ઇસને તો કાબલી છુરા નીકાલા અજી બે.ગમ સાહેબ દોડે.ા અબ મંય તસામ હુવા મેરા કામ હુવા (બેગમકા આના)
બેગમ—ઓ .ખુદા યેતો છુરા લેકર આયા.
શમશાદ—.ખબરદાર ગુલ ન મચાના.
બેગમ—.ખુદાયા બચાના (બેગમકા શમશાદકે હાથમે બેહોશ હોકર ગીરના.)
શમશાદ—જી બેગમ અજી ઉઠો યે કયા બદ.જાતી તુમ્હેં કુછ શર્મ નહીં આતી.
કરીમ—અમાં કાહેકી શરમ લો ને એક બોસા ગરમા ગરમ (સુર.ખાબકા આના).
સુર.ખાબ—આન જાય શાન શાય મગર અબ કેઇતના મારૂંગા કે માન જાય (દેખકર) યા ઇલાહી

યે ક્યા એક બદમ.આશ મેરી લ.ડકી કો હાથ પર સુલાએ હય ઔર દુશરા પાજી મેરી બીબીકો સીનેસે લગાએ હય હાં ઠીક ઇન દોનોંકે હાથ રૂસે હંમ અબ ધડ.ા ધ.ડ જુતે લગાઉં (જુતે મારના)

કરીમ—બેગમ ઉઠો.

શમશાદ—બાનુ સંભાલો.

કરીમ—મંય તુમ્હારી વજહસે જુતે ખાતા હું.

શમશાદ—બાનુ ઉઠો વર્ને મંય .જમીનપર ગીરાતા હું (દોનોંકા ઉઠના)

સુર.ખાબ—ક્યું .હરામ .જાદી યે કયસી કાર રવાઈ.

બેગમ—ઊંઈ મુવા તુ ભુત હય યા કશાઇ.

શમશાદ—કમ્બખ.ત કીલ લેકર બેવફાઇ.

નરગીસ—યે તો જી.ન્દા હય મુવે તુને ક્યું મૌતકી ખબર સુનાઈ.

કરીમ—ખ.બીસ ઈતને જુતે ખાય ફીરભી શકલ દીખાઈ

બેગમ—અરે મુવે કયા તુને ઇસકો માર મારકર ઇસકા ભરકસ નીકાલા.

કરીમ—જી ઔર સન્દુક,મેં બન્દ કરકે ગદમેંભી ઈસીકો ડાલા.

સુરખ.બ—સુનતી હો મેરી ખ.ાલા

બેગમ—અરે મુવે મંયને તો ઇસકી હડીયેં તોડ.નેકા હુકમ સુનાયા થા

નરગીસ—ક્યું.

બેગમ—અરી બેટી ઈસીને તો મુજકો અકેલા પાકર ગલેસે લગાયા થા

શમશાદ—જનાબ બાત યે હય નરગીસકે ધોકેમેં મંયને ઇન્હેં સીનેસે લગાયા.

સુરખ.બ—મગર તુ મેરે ઘરમેં કયુ આયા ના બકાર.
શમશાદ—સચ કહે હું નરગીસકા આ.શીકે. જા.ર.
સુરખ.બ—અબે આ.શક
બેગમ—કયા કહેતા હય મુવા !
સુરખ.બ—અબે તુ કીસસે પુછકર આ.શીક. હુવા
નરગીસ—મંય કહું અબ્બાજાન !
સુરખ.બે—માર કયા દેખતા હય શયતાન !

ગાના.

મારો મારો અરેરેરે મારો મારો અરેરેરે
મારો લુંસા હોવે ભુંસા નીકલે દમ ઇસકા
જારે જારે જારે જારે લારે લારે દંડા
એ મુસતંડા હોવે થંડા
વક.ત હય જુતે કારીકા
મુજકો ન માર ખીલા આઆ બીચારી
છોડે.। પીદરમંએ પડું પઇઆં તે હારી
ચલહેટ યહાંસે જારી જારી જારી જા.

બાબ પહેલા — પરદા ચવથા

.ખ્વાબ ગાહ

(નાદિરકા સોતે નજર આના મહેર આલકા .ખ
નજર લેકર મારને આના)

મહેર .આલમ—દો જહાંન સુનસાન સબ બે જાન આ
ઘેરી રાત હય જોશમેં દીલ ગ.યજ.મેં જાન .ગ
.જબમેં હાથ હય છુરી મેરે હાથમેં હય ઓર
ઇસ મુજી.કી જાન છુરી કે હાથમેં હય.

મુસદ્દસ.

અય છુરી અછી છુરી દે સાથ ગર તુ સાથ હય.
મ'યભી .ઔરત .જાત હું ઔરતુભી .અવરત .જાત હય
બે કસીકે વ.કત હમદર્દી' દીખાના ચાહિયે
.ઔરતોંકે .ઔરતોંકે કામ આના ચાહિયે
એક બારમે' મુ.જીકા સીના ચાકકર
બીજલી હય તુ કાટા હય યે ગીરઔર જલાકર .ખાકકર
(.ક.જલકા આના)

.ક.જલ—.ખબરદાર

મહેર—કૌન ? તુહય નમરૂદકા સાથી ફીર.ઔન !
.ક.જલ—યેહ કયા નાદાની હય આપકી .હાલત દેખકર
મુઝે સ.ખ્ત .હયરાની હય.

અબીઆત

.જુલ્મ જોરો .કત્લપર તૈયાર કયુ'કર હો ગયા
નુરસે જો દીલ બનાથા નાર કયુ' કર હો ગયા
મહેર—મ'યભી .હયરાં હુકે મોર અબ માર કયુ'કર હો ગયા
પુલ સમઝીથી જીહે વોહ .ખાર કયુ'કર હો ગયા

.ક.જલ—કયા ફરમાયા

મહેર—શયતાનકો આઈના દીખાયા

.ક.જલ—કયા .હુ.જુરકો મુજપર કુછ શક હય

મહેર—ખુદાકા ઈન્સાફ .હ.ક હય (નાદિરકા જાગ ઉઠના)

નાદીર—કૌન મહેર ઓર .ખ'જર

.ક.જલ—.હુ.જુર કોઇ નેકી આ.ડે આઇ ત.કદીરને આપકી જાન બચાઈ

મહેર—હાં વ.કતને દ.ગાદી બચ ગયા

શએર

.જીન્દગીથી બચ ગયા ત.કદીર ઔર યે.ક બાલસે
લેકીન ઉસકે વારકો રોકેગા ય્હે કીસ ઢાલસે

નાદીર—હોગઈ પાયગા કયા અબતક કુછ.અ.કલે તમીજહય .જુલ્મપર દરમહર આ.હમ.કમહેરય્હેક્યાચી.જહય

મહેર—ય્હે તુ

નાદિર—મંય

મહેર—હાં નાદિર નાદિરકા તૌર નાદિરકા જવાબ નાદિરકા નમુના ઇસમેંભી ર.હમ નહીં તુજમેંભી ર.હમ નહીં ઈસકોભી દોસ્તો દુશમનકી તમી.જ નહીં ઔર તુજ મેંભી ય્હે ચી.જ નહીં

નાદીર—બેવ.કુફ. .ઔરત ય્હે મંય નહીં તુ હય તેરા નમુના હય

શએર.

ય્હેભી ઔ.રત તુભી ઔ.રત ય્હભી જાહીલ તુભી હય.
ય્હેભી અન્ધી તુભી અન્ધી ય્હેભી ક.ાતીલ તુભી હય.
ઇસમેં તુ કુછ કમ નહીં હય તુજસે ય્હે કુછ કમ નહીં
.જુલ્મ પેશાસે ભરી હય તુ છુરી હથ કમ નહીં.

મહેર—મંયભી છુરી હું ! મગર વોહ નહીં જીસે ક.સાઇ બે ગુનાહોંકે ગલેપર ફીરાતા હય. બલકે વોહ છુરી હું જીસસે હ.કીમ સડે હુવે ગોસ્તકો કાટકર બીમારકી જાન બચાતા હય.

નાદિર—અ.ક.લકી અન્ધી દીમાગ. ન થા યાકે સર નથા યા સરમેં અ.ક.લ અ.ક.લકો હોશ ઈસ.કદારનથા

શએર.

લેકર છુરી જો આઈ મેરી મૌતકે લીએ.
ઉલટી ન મૌત આઇ તુઝે ઈસકા ડર ન થા.

મહેર—હુંય મૌત મૌતસે તુઝ જયસે ગુનાહગાર ડરહ હુંય
જીનકો ખુદાકે શામને જાતે હુવે શર્મ આતી હય
મૌત તો એક રહ.મત હય જો નેકોંકો દુનિયાકી
બુરાઇયોંસે આકર છુડ.તી હય.

નાદીર—અગર તુ મેરે ક.ત્લકા શ.બ ન બતાયગી રોતી
આઈ હય રોતી જાયગી.

મહેર—સબબ ? સબબ તેરે ગુનાહ !

નાદિર—હુંય ગુનાહ ? મંયને કોઇ ગુનાહ નહીં કીયા.

મહેર—તુને કૌનસા ગુનાહ નહીં કીયા.

નાદિર—મંય ક.સમ ખાતા હું મયને કોઈ ગુનાહ નહ
કીયા.

મહેર—ક.સમ કીશીકી ?

નાદિર—ઇસ દીલકી

મહેર—વોહ તો ફરેબ ઔર દગ.ાઓંસે ભરા હય.

નાદિર—ઇસ શરકી.

મહેર—ઉસપર તો ગુનાહોંકા બોઝ ધરા હય.

નાદિર—ફરિસ્તોંકી.

મહેર—વોહ તો સબ કહેતે હુંય કે તુ મકકાર હય.

નાદિર—અચ્છા તો ખુ.દાકી.

મહેર—ખુ.દા તેરે સામસે બેજા.ર હય.

નાદિર—બસ બસ અબ જી.યાદા પેચોતાબ ન દે જવાબ
સુન યા જવાબ દે.

શએર

ક.ત્લકો આઈથી મેરે કયા સમઝકર દેખકર
ગુ.સ્સા આતા હય તેરે હાથોંમે .ખન્જર દેખકર

મહેક—

તુજકે તો ગુ.સ્સા હય લેકીન મુઝકો સો અફસોસ હુંય

તુજકો બેર.હમ ઓર તેરે દીલકો પથ્થર દેખકર

નાદિર—એ સબબ .ખફા હોના

મહેર—દુનિયાકે લીયે દીન ખોના.

નાદિર—અપને .અ.જીજોકે સાથ બદ ગુમાની.

મહેર—અપને ભાઇકે સાથ બે ઇમાની

નાદિર—જીસકો દુનિયાને વફાદાર માના ઉસપર બીલા સુબુત ઇલ.જામ લગાના

મહેર—જીસ દર.ખતકા ફલ ખાના ઉસીકી જ.ડપર કુલ્હાડી ચલાના

નાદિર—કીસને મુઝે મુજરીમ ઠહેરાયા ?

મહેર—વફાને !

નાદિર—કીસને મુઝે જાર્મ કરતે પાયા ?

મહેર—.ખુદાને !

નાદિર—પચતાયગી લગાકર યેહ ઇલ.જામ દેખના

મહેર—સબ કામ હો ચુકે હય અબ અન્જામ દેખના

નાદીર—બે.વકુફ

મહેર—.જાલીમ

નાદીર—તુ જુનુની .હય.

મહેર—તુ .ખુની હય.

નાદિર—તુ મુજપર વોહ ઇલ.જામ લગા રહી હય જો મેરી તર્ફસે કભીભી મ.આફ ન હોગા

મહેર—તુને ઉસ .ખુનસે હાથ ભરા હય જો ફરિસ્તોંકે આંસુઓસેંભી સાફ ન હોગા

નાદિર—બેવ.કુફ ભાઇ ભાઇકા .ખુન કીસ દીલસે બહાએગા

મહેર—તો .જાલિમ બેટા બાપકે ગલેપર છુરી કીસ હાથસે ચલાયગા

નાદિર—જીસ હાથસે સિંજરને ચલાઇ

મહેર—તુ ઝુઠા હય બે ગુનાહકીં .જીન્દગીકા શીશા મે-

રે જીગરસે નહીં ઓ બોલતે હુવે પથ્થર તેરે
હાથસે ટુટા હય.

અશઆર

નાદીર—બેદાદ ભરા .કત્લમેં દેરી નહીં કરતા.
દૌલતકે લીએ આદમી કયા કયા નહીં કરતા
મહેર—-કાંટા કોઇ રસ્તેમેં બીછાયા નહીં કરતા
જો કરતા હય અયસા વોહ કુછ અછા નહીં કરતા
નાદીર—આદમી પયદા હુવા લુત્ફે જવાની કેલિયે
.અયશરાની .હુકમ રાની .જર ફીશાની કેલિયે
નેકો બદકી ફીક્ર દીલસે દુર કરના ચાહિયે
સારે કાંટે હય યેહ બા.ગે .જીન્દગાનીકે લિયે
મહેર—મગર વોહ જી.ન્દગી ભી કીતની હય જીસકી હવસ
ઇતની જી.ન્દગી હવાકા ઝોંકા પાનીકા બુલબુલા

મુસદ્દસ.

જી.ન્દગી મીસ્લે શજર હય જો હરા હય કુછ બરસ
ગીર પડે.ગા કટકે આ.ખિર કયું કે આરા હય નફ્.સ
યે સરે નાપાક કયા હય યેક હડીકા ક.ફ.સ,
આ ફંસા હય ઇસમેં દો દીનકે લિયે મુર્ગે હ.વસ
મૌતકા સૈયદ જબ આયેગા શો.કે જબ્રમેં
ચીડી.યા ઉડ. જાએગી પીંજરા ફેંક દેગા કબરમેં

નાદિર—

કબ્રમેં ફેંકા યા દો જ.ખ.મેં ઉસકી ફીક ઇસદમ નહીં
ઇબ્તેદા અછી હોતો અન્જામકા કુછ ગ.મ નહી.
સીકકાઓ .જરલુ.ગા મંય ઇસ રાજ ઓર હરરાજસે
હોગી તારાજીસે પહેલે સરકી જી.નત તાજસે
મહેર—યે કભી નહીં હો સકતા હય મંય જી.ન્દા હું
તો .હક. .હક.દાર હીકો દીલાયા જાયગા અગર

દગ.ા સીંજરકો તાજ ન પહેનને દેગી તો કચ સરકો પહેનાં ચા જાયગા.

નાદીર—અગર અયશા ચાહોગીતો બચી હુઇ પુંજી ભી ખો એગી એક આંખસે સિંજર ઔર દુસરીસે .કય-સરકો રોએગી ક.જ.લ જાવ પકડ. લાવ.

મહેર—.જાલીમ ઠહેર.

નાદીર—બસ બસ જયસા મંયને કહા હય અયસાહી હોગા [શેરજંગકા આના)

શેરજંગ—અગર .ખુદા ચાહેગા તો અયસા કભી ન હોગા

અબીયાત.

.ખી.જાંબી હય .હસ્તીકી એકદીન બેઠર હોકર પુલ ન જા શાદાદ ઓર ન મરૂદો ફીરએ.ોંકી નખ.વતકો ભુલ ન જા જો દુનિયામેં ચીંવટી ઓર કીડેકી હીફાજત કરતા હય ઉસકી .કુદરત હય ગર જીન્દાતો સિંજર કબ મરતા હય'

નાદીર—જી.ન્દા હીમાક.ત તુઝે યહાં કીસને ભેજા ? ઓર કૌન લેકર આયા ?

શેરજંગ—ઇમાનને ભેજા ઇન્સાફ લેકર આયા !

નાદીર—મગર તુઝે યહાં આનાહી કયા .જરૂરથા

શેરજંગ—એક અન્ધેકો ઠોકરસે બચાના મન્જુર થા

નાદીર—કૌન અન્ધા

શેરજંગ—જીસકા દિલ હો ગન્દા જો શયતાનકા હમ બન્દા જો બિછાને ચલા હય ફન્દા

નાદીર—તો કયા ઇમાનને તુઝે યહાં બદ.જબાનીકે લીયે ભેજા હય.

શેરજંગ—ઓર કયા .ખુદાને યહાં તુઝે બે ઇમાની કે લીયે ભેજા હય.

નાદીર—હાં બે ઇમાની કે લીયે બિલકુલ બે ઇમાનિ કે લીયે અગર 'ખુદા મેરે દીલમેં :.હિર્સ, હવસ

.ગુસ્સા, તા.કત, જોશ, હોશ, યે સબ ન બ.ખ્શ તા તો મંય કીસ લિયે દુનિયાકી મુ.હબ્બતમે ગીરફ્તાર હોતા.

મહેર—ઓ કોર નમક .ખુદાસે અંધેરાહી નહીં બલકે રોશનીભી બનાઈ હય અગર ઈન્સાનકો નેકીકે સાથ બદીકી .કુવત દી હય તો ઉસ .કુવત પર પર .હુકુમત કરનેકે લિયે શરી.અત ઔર .અ.કલ .અતા ફરમાઇ હય.

શેરજંગ—ગુસ્સા ઇસ લિયે દિયા હય કે .જાલિમોંકો ડરાવ, .જોર ઇસ લિયે દિયા હય કે કમ તરોંકો બચાવ, .હીર્સઇસ લિયે દીયા હય કેને કી યોંકો જમા કરો .હીમ્મત ઇસિ લિયેદી હય કે બદી કો .ફના કરો

શએર

નાદિર—

સરમેં હો ગર .અકલતો બકના .જ્યાદા છો.ડદે

મહેર—દિલમેં હો ઇમાનતો .ખુની ઇરાદા છો.ડદે

નાદિર—દેખતુ મજનુન હય.

મહેર—દેખ તુ મલ.ઉન હય.

નાદિર—તેરે સરપર .કજા હય.

શેરજંગ—તેરે સરપર .ખુન હય.

નાદિર—ઇસે કહે તે હંય હિમાક.ત.

મહેર—ઈસિકો કહેતે હંય વફા.

નાદિર—કૌન માનેગા.

મહેર—શરાફત.

નાદિર—કૌન .ખુશ હોગા.

શેરજંગ—.ખુદા.

શએર

નાદિર—

બે અદબ બસ અબ કોઈ .હર્ફ સુના નાહી નહીં
મંય બલા હું મુઝે તુને અભી જાનાહી નહીં
ઉસકી .કીસમતકી તર.હ તુજકો મીટા ડાલુંગા.
યાદ રખના કે યહીં .ખાક બના ડાલુંગા

શેરજંગ—તુડરાએગા તો કયા દિલમેં દ.ગા આએગી
દિલમેં જો બાત હય વોહ લબપે સદા આએગી

મહેર—હે .ખુદા નેક .એવજ તેરી નેકો કારીકા
શર્મ કર ઔર સબ.ક સીખ વફાદારીકા

નાદિર—ઇસિસે અછા મંય સીખાઉંગા સબ.ક ખંજરકો
ઔર .ખંજરસે પઢ.ાવુંગા તેરે સિંજરકો
ઉમ્રભર તુ ભી ન ભુલેગી સુનેગી જીસદમ
(.કજલકા .કયસર કોબળ)

મહેર—મેરા બચ્ચા
.કયસર—મેરી માં
મહેર—યે સીતમ
નાદિર—રો કદમ

શએર.

મહેર—ઔર કરદે ટુક.ડે ટુક.ડે ઇસ દિલે સદચાકકો
તન જલાદે ઔર ઉ.ડાદે ઠોકરોંસે ખાકકો
આંખ મેરી ફો.ડદે સર ઔર બા.જુ તો.ડદે
છોડદે બસ છો.ડદે બચ્ચેકો મેરે છો.ડદે

નાદિર—તાજકે બારેમેં ઉફકી તો તમાશા દેખના
આજ ઇસકી લાશ ઔર કલ ઉસકા લાશાદેખના
.કજલ જાવ લે જાવ

શેરજંગ—નહીં .ઠહેર અભી જીતા હું મંય
.ખુનકે પ્યાસે અલગહો

નાદિર—તેરા તો .ખુનહી પીતા હું મંય (નાદિરકા શેર જંગકો મારના)

ટેબલો.

બાબ પહેલા ;પરદા પાંચવાં

કયદ.ખાના ફાંસીઘર

(દો જલ્લાદોંકા સીંજરકો ફાંસી દેનેકે લીયે લાના ઔર યે.કબાલકા મએં સરદારો કે કયદખાનેકો તો.ડકે આના .ઔર એક જલ્લાદ કો ગોલીસે માર દેંના ઔર દુસરે જલ્લાદકા ભાગર છુપ જાના સબકા મ.એ સીંજર કે ભાગ જાના નાદીર ઔર ક.જલકા આના)

નાદિર—કયું. જુબહે કિયા, .કતલ કિયા, ચલ ગયા .ખંજર, હય સીંજર ભી નહીં ઓર .ખુન મેં ખંજર ભી નહીં તર

જલ્લાદ—ર.હમ. ર.હમ

નાદીર—લંગ ર.હમ કરૂં મીલકર જો દુશમનસે દ.ગાદે મંય રહમ કરૂં .ક.જલ સુરતનસે ઉ.ડાદે (ક.જલ કે જલ્લાદ કો ફાંસી દેના)

બાબ પહેલા .ખત્મ હુવા

બાબ દુસરા.   પરદા પહેલા.

દરબાર.

(દરબારમેં અમીર ઔર દરબારીયોંકા મજ્મેઅ. નાદિર વઝ-
અરાકે નઝ.ર આના)

ગાના.

બધાવા ગાઓ સભી મીલ ભાઇ
આજ નીત નવેલીકો કાજ બધાવા
જબ તલક બા.એ દહેરકો હય ક.રાર
શાખ.મેં ગુલ હય ગુલસેં રંગે બહાર
તુમ સલામત રહો હજા.ર બરસ હર બરસકે
દીન હો પચાસ હજા.ર
મુબારીક હોવે તુમકો પ્યારે નાદિર
શાહ હમેશા ક.ાયમ રહો તેહારો રાજ
આજ નીત નવેલીકો કાજ બધાવા

નાદિર—પ્યારે ભાઇઓ, અ.જી.જો., જાંનિસારો, ઇસ તાજકે ચમકતે હુવે તારો સંથ આપકા શુક ગુજા.ર હું કે આપ લોગોંને મુજ અયસે જ.રરેકો ઇસ ક.ાબિલ સમઝા કે ક.યસર જબતક જવાનીકે પુરે જોશમેં આફ્તાબ બનકર ચમકે તબ તક ઉસકાજા નશીન ઔર ક.યમ મુકામ હો

૧ દરબારી—હુ.જુ.રકી લયાક.તહીને હુ.જુ.રકો ઇસ દરજેપર પહોંચાયા.

નાદિર—યે આપકી શરાફતને ફરમાયા મુઝે ખુ.દાસે ઉમ્મીદ હય કે અગર સબ લોગ મેરી મદદપર દિલસે આમાદા હોંગે તો ઇસ તાજકે ઉ.રૂજ આપ લોગોકી ઉમ્મીદોંસેભી જયાદા હોંગે.

શએ.ર.

૧ સરદાર—જો.રે જ.રસે જીસ્મ સરસે શૌક.સે ઈમાનસે
સાથ હુંય ખી.દગમ શુજા.રીકે લીએ હમ જાનસે
નાદિર—મુઝે ખ.બર મીલી હય કે સિંજર યહાંસે ભાગ
કર અપને મામુકે યહાં ગયા મય ઓર ફૌજ-
લેકર હમસે લડ.ને આતા હય ફરમાઇએ કયા
બન્દોબસ્ત કરના ચાહિયે.

સએર

સરદાર—હો જાએંગે મક.સદે દિલ ફોત યહાંપર
લાતી હય ઉસે ખીંચકર અબ મૌત યહાંપર
(સાકી.કા શરાબ લાના)
ફે.જલ—હુ.જુર અબ ઈસ ફીકરકો ઈસ પ્યાલેમેં ડીબો
દીજીયે કયું કે આજરોજ. ઈ.દ હય.

શએ ર.

હમ વોહ કમ જ.ર્ફ નહીં હુંય કે બહકતે જાએં
સાકીયા અયસી પીલા દે કે મહકતે જાએં

ગાના.

શાદમાં શાદમાં હએ શાદમાં ન્યારિયાં પ્યારિયાં સબ
ન્યારિ ન્યારિઆં
રાજોંકે રાજા બયઠે પ્યારે મહારાજા બયઠે
અનદાતા રાજા બયઠે સારીયાં
હીલ મીલકર જાઓ બલહારીયાં
ગાવો દીપકા રાગ, હોવે રોશન ચીરા.ગ સાથે સુરમે
સબ સાજ
મીલે પ્યારીયા દારીયા ન્યારીઆં ન્યારીઆં વારીઆં

બાબ દુસરા   પરદા દુસરા

મ.હેલ.

(અ.ખ્તર ઔર મહેર .આલમકાં દીખાઇ દેના)

ગાના.

ઓ મન ગેરે કયસે તોહે સમઝાવું.
રયન અંધારી રાહદિખનના કાન નગરકો જાવું-ઓ
અ.ખ્તર—યા ખુદા હમપર રહમ કીજો
મહેર આલમ—નહીં યે નહી હો સકતા

સએર

યે .અબસ હય .ખ્વાહિસે ના ચીજ. હય
માંગના કયા ચાહિયે તું માગતી કયા ચીજ હય.
ગ.યર મુમકીન હય કે અ.ાલા .જખ્મ દિલકા ચાકહો
જી.ન્દગી માંગ અબકે મૌત આયે યા .કીસ્સા પાક હો

અ.ખ્તર—પ્યારી માં તેરી મૌત.

મહેરે—હાં મેટી મૌત જીસકી .જીન્દગી .જુલ્મકી ઠોકરોં સે બરબાદ હો ગઇ હય

અ.ખ્તર—હલાક હો વોહ દિલ જોઇસ હલાકતકા .ખ્વાહિશ મન્દ હો ટુટ જાએં વોહ હાથ જો ઇસ દુ.આકે લિયે બિલંદહો યેક.બાલકા આના)

યે.કબાલ—ચ.ચીજાન બહેન તૈયાર આમાદા યેં લિજીથે તુરંચા

મહેર—યે.કબાલ

યે.કબાલ—વોહ દેખિયે બ.ગકી મ.ગરેબી દીવારમેં ચોર દરવા.જા હય અગર થો.ડીશી હીમત કરોગે તો થો.ડીહી દેરમેં અપને કો આ.જાદ હવામે પાવગે

મહેર—નહીં યે ન હોગા અગર .જલ.જલા આયા તોભી અપને બચ્ચેકે બ.ગયર હરગી.જયહાંસે ન જાઉંગી

ચેક.બાલ—ચચીજાન ઇસક.દર તબી.અત બેક.રાર ન કીજી યે આપકી ઇ.જ્જ.ત ઓર જાન .ખતરેમેં હય ઇસ લિયે જલ્દી કીજીયે .કીલએકે બાહિર મેરા ઇન્તે.જાર કીજીયેગા મય જાન લ.ડાદુગી મગર કલ શામતક ક.યસરકો આપકે પાસ પહોંચાદુંગી

મહેર—મગર પ્યારી મુઝે ઇસ કામમેં તેરી જાનકા ખત.રા હય.

ચેક.બાલ—ઉંફ ક્યા અન્દેશા હય જો કીસીકા જાન બચાતા હય ઉસકી જાન ખુ.દા બચાતા હય.

(ચેકાબાલકા જાના)

મહેર—અય ભારી દીવારોંકે પથ્થર મેરી મીન્નતકો યાદ રખના મેરે બચ્ચેસે અછી તરહ પેશ આના યે બેવકુ.ફ દીલ તુમ્હેં આખિરી સલામ કરતા હય

અબીઆત

ભંવર પહતે હુંય મૌજ ઉઠતી હેય બર્ક. આંખે દીખાતી હય
કીનારા દુર શબ તારિક યાત આકર ડરાતી હય
ઉમીદો બીમકા તુંફા હય હીમ્મત ડગમગાતી હય
બચા અય નાખુ.દા કીસ્તી અબ અપની ડુબી જાતી હય

ગાના.

અન્તર—

જુઠી જગકી રીત હયે જુઠા સબ સંસાર
જયસે ખ.વાબ સોહાવના આખી.ર કુચ્છ ના સાર
બખ્ત બરગસ્તા હુવા કયસી મુસીબત આઈ હય
હ.ઐફ હય સદ હ.યફક બુલબુલસે છુટતા હયચમન
દિલમેં ઉસ સૈયાદ કા.તિલકે શરારત આઈ હય
જીયા જલાએ દિલ દુખાએ મત અબ
જીયા જલાએ દિલ દુખાએ મત હમરા
ફલક તોહે આવે ન તરસ હમરા

બાબ દુસરા   પડદા તીસરા

કરામતતા ઘર

[નજાકતકા ગાતે હુવે આના)

ગાના.

દેખો મેરે બાલે જોબનકી બહાર
કયસી બની રંગીલી નુકીલી નાર
પર દિલ ઉદાસ હુએ ના પૈસા પાસ હુએ
શેહરસે હું મંય બેજાર
મેરે નાજુક બદનપર—ઓર ઈસ જોબનપર
અયસે મુવેકો કરૂં મંય નિસાર
હું પયજાર મારૂં ચાર રોવે જાર જાર
જબ નીકલે દિલકા ગુબાર

જબાની

સુરત ગોરી નસીબ કાલા નીગોડી કીસમતને
અયસે નીખટ્ટુકે પાલે ડાલા કે કમાનેકે વા
સ્તે કહો તો કરતાહય હીલાહવાલા બીગાડો
તે જુતા વોહભી સાદા નહી લોહેકી નાલવાલા
મુએકી આંખોંમેપડે જાલા ડસ જાએ કાલામરતા
ભી નહીં રીજાલા છુટ જાએ મેરા પાલા

કરામત—હંયહંય બસ બસ કીતની દુઆએ દોગી ખાલા

નજાકત—અરે મુઈ

કરામત—કયા હય મુઈ

નજાકત—મંય પુછતી હું કે તુ કહીં જાકર મહેનત નો-
        કરી કયું નહીં કરતા હય

કરામત—હંય નોકરી કયા કોઇ મેરે બાવાકા નોકર હય

જો મુઝે નોકરી દેગા બીબી વોહદીન ગએ જો એક કમાતાથા ઓર દસ ખાતેથે અબતો એક આદમીકા પેટ ભરના મ.હાલ હય બ.ડી નોકરી તો ગઈ જહુન્નમ મેં અબ અગર જુતા સાફ કરનેકી નોકરી માંગને જાવ તો કહેતે હુંય કે બી. એ. કલાસકા સારકીફીકસ (સરટીફીકેટ)

ન.જાકત—હાં ફીર

કરામત—ફીર કયા મંય તો આજકલ એક હ.કીમ સાહુ-બસે કીમીયા શીખ રહા હું

ન.જાકત—અરે મુવે કીમીયા કયા ચી.જ હય

કરામત—યે બી એક કીસમકા .ઇલમ હુંય પ્યારી થો.ડે દીન ઠહેર ફીર હાથ કાન ગ.લે નાકમેં સોનાહી સોના નજર આયગા (દોનોંકા ગાના)

ગાના.

હોગા પયસેકા ફાયદા દીલમે ઉમંગ ચહરેપે ચમક
લાયગા

મુઝે ચાંદીકી પાંજન પહેનાનાં
ઓર સોનેકા કંગન બનાના
તુમ બન ઠનકે ન.ખરે દીખાના
જબતો હોંગે માલા માલ
બસ બસ દીલહીમેં રખના યે .હાલ

ન.જાકત—.ખયર યે માના કે જબ બાવા મરેગા તો બય લ બટેગા મગરે યહાં તો ચરા.ગ મેં તેલબી નહીં હય. તો આજકા દીન કયસે કટેગા.

કરામત—ફીર વહી બેહુદા ઝઘ.ડા

ન.જાકત—અરે મુવે ઝઘ.ડા કયસા ખાનેકો લાતા હય યાકે જુતીયાં ખ.તા હય

કરામત—દેખો બી ન.જાકત મેં ગુસ્સે મેં આ જાઉંગા

ઓર ઈસિ વકત ભુકાભી હું બીગ.ડા તો ના ક-
હી ચાબા જાઉંગા

ન.જાકત—ચલહે કલ મુવે બ.ડા આયા નાક કાઠને વાલા
તુ કોઈ રૂસ્તમ હય યા સોહરાબકા સાલા

કરામત—મંય સુફ્યદ દેવકા બઝનોઈ હું

ન.જાકત—તો મંયભી લાલ દેવકી .ખાલા હું

કરામત—તો કયા કુસ્તી લ.ડેગી દેખ ચુપ બયઠ અયસે
જુતે લગાઉંગા કે સરકી ધુલ ઝ.ડેગી.

ન.જાકત—કયું ચુપ બયઠું તુ એક કહેગી તો મંય દસ
સુનાઉંગી

કરામત—હાં યે બાત હય અય બાપકે ગુસ્સે આ.

નજા.કત—મુવે ચમાર અબ અપની માંકો પુકાર.

કરામત—.જબાની શયતાનકી નાની નહી માનતી (નજા
વકતકા કરામતકો મારના ઓર ખુ.દબ .ખુદચી-
લ્લાના]

ન.જાકત—અરે કોઇ આવ યે મુઝે મારતા હય મેરી જા-
ન નીકાલતા હય (કરીમ રહીમકા આના)

કરીમ રહીમ—કયા હય કયા હય

કરીમ—યે કયા ઉંગમ નજ.ર આતા હય અબે ના મરદે
.ઓરતપે હાથ ઉઠાતા હય

કરામત—ફીર તુઝુ કયા તુ કોઇ ખુ.દાઇ ફોજદાર કહેલા-
તા હય.

રહીમ—બેશક બેશર્મ મર્દ હોકર ઓરતપર હાથ ઉઠાના

નજા.કત—ફીર તુમ્હે કયા મેરા જી મારખાનેકો ચાહતા
હય તુમહે કયા જુ.ગર હય બચાના.

કરીમ—અરરર યે તો ગલેપડુ. .ઓરત હય.

નજા.કત—.ઓરતકા બચ્ચા નીકલ વર્ના ખા જાઉંગા કચ્ચા
લો પ્યારે દસ પાંચ જુતે ઓર લગાવ.

કરીમ--હાં ઉસ્તાદ દસ યે કહેતી હય ઔર દસ હમારી તરફસે લગાવ.

કરામત—વાહ મંય અપની બીબીકો કયું મારૂં યેતો મુઝે બહેનસે જી.યાદા પ્યારી હય.

નજા.કત—મીયા મય તુમ્હારે જુતોંસે બુરા કયું માનું તુમતો મુઝે ભાઇસે જી.યાદા પ્યારે હો

કરીમ--લો વોહ બહેન ઔર યેહ ભાઈ ફીર હમ કોન

ન.જાકત—સવદાઇ ચલ નીકલ યહાંસે

કરામત—નહીં નીકલતા હય ના સ.જાઇ (ડન્ડા લેનેકો જાના)

રહીમ—અબે તુ યહાં કયું આયે.

કરીમ—અબે લંગ.ડે તુહી તો લાયા બેગમ સ.આફ કરના હમતો એ.ક હકીમ કી તલાશમેં આયેથે રાસ્તેમેં તુમ્હારા .ગુલ સુના તો જાન બચાનેં કા .ખયાલ આયા

ન.જાકત—ઠીક (ખુ.દસે) અબ મંય ઇસ મુવે કરામતકી .હુજામત કરાતી હું [જાહિર] સીફ કયા આપકો .હકીમકી તલાશ હય.

કરીમ—ર.હીમ—જી જી

ન.જાકત—યે કયા મુશકીલ બાત હય તુમ ઇન .હકીમ સા.હબ (કરામત) કો લે જાવ ઇનકા ઈ.લાજ વા.કઇ કરામાત હય.

કરીમ--.હકીમ અરે યે તો કોઇ અવલ નંબરકા ઘાસલેટ મા.અલુમ હોતા હય.

ન.જાકત---અજી તોબા કરો યે તો ઇન્હોંને સુરતહી અયસી બના રખ્ખી હય મગર હાં યે કીસીસે અપની હીકમતકા ઇ.જહાર નહીં કરતા હય જબ તક માર મારકે મલીદા ન બનાવ તબ

તક.હકીમહોનેકા.યે કરાર નહી રકતા હયડ્ય લો વોહ આતા હય (કરામતઆતાહયઔર કરીમઔર રહી.મકો ડન્ડોંસે મારના શુરૂ કરતા હય)

કરીગ—બસ બસ .હકીમ સાહ.બ આપકા હાથ દુખ જાયગા તોફીર નુ.સખા કયસે લીખીયેગા

કરામત—હંય યે નુસ.ખા કયસા

રહીમ—ર.હમ કી જીયે .હકીમ સાહ.બ ર.હમ કી જીયે

કરીમ—હમારા કામ હોગા આપકા નામ હોગા

કરામત—હંય યે તો ભલે ચંગે આએ થે પાગલ કયસે હોગએ

કરીમ—.હકીમ શા.હબ પાગલ નહીં વોહ ગુંગી હોગઇ હય.

કરામત—અરે ભાઇ અપને દિમા.ગ કા .ઇલાજ કરાવ મંય .હકીમ નહીં હું.

ર.હીમ—ફીર

કરામત—અબે ફીર કયા પુછતો યે મેરી બીવી ખ.ડી હય

ન.જાકત—બીબી કૌન ; હંય ! બસ બસ .હકીમ સા.હબ મેરી દીલલગી ન કીજીએ મંય તુમ્હારી બીવી વીવી નહીં હુ

કરામત—કયા મંય તેરા મીયાં નહી હું

ન.જાકત—કભી નહીં મેરા મીયાં તો હય જેસે મર ગયા

કરા.મત—અરી ઓ .હય.જેકી. ખાલા ખ.ડી તો રહે (મારનેકો દો.ડના)

કરીમ—બસ બસ .હકીમ સાહબ કયા મ.જા.ક નીકાલા

કરામત—.હકીમ પર શયતાનકી માર

કરીમ—લગાવ ચાર (કરીમ ઔર ર.હીમકા કરામતકો મારના)

કરામત—અરે હાં મંય .હકીમ, મેરા બાવા .હકીમ, મેરા દાદ .હકીમ.

કરીમ—હાં અબ કયસેં .કુબુલા

કરામત—હાં મંય ભુલ્લા ચલિયે મંય ચલને કો તેયાર હું

રહીમ—અચ્છા તો લીજીયે ન.જરાના હમ અભી સવારી લાતે હંય ઓર આપકો લે જાતે હંય (જાના દોનોકા)

કરામત—વાહવાહ .હકીમ બનનેમેં તો બ.ડા ફાયદા હય પર યે માર મારકર .હકીન બનાના કોનસા .ફાયદા હય.

નજાકત —.ખયર માર ખાઇ તો ખાઈ મગર ર.કમ તો હાથ આઈ

કરામત—સચ કહેતી હો મેરી લુગાઈ (શમશાદકા આના)

શમશાદ—જનાબ .હકીમ સા.હબ આદાબ તસલીમ કોરનીશ

કરામત—આઇએ .હકીમ સા.હબ.

શમશાદ-જનાબ મંય કોઈ .હકીમ નહીં હું

કરામત—નહીં જનાબ યે આપકી .ખાકસારી હય આપ .હકીમ .જુરૂર હંય

શમશાદ—લલ્લાહ મંય હકીમ નહીં હું

કરામત—નહીં હો તો કૌન હો

શમશાદ—મંયને ઠીક સુના કે યે પાગલભી હય જનાબ આપ ય.કીન કીજીયે કે મંય .હકીમ નહીં હું

કરામત—કયું નહીં હો [શમશાદ કો મારના]

શમશાદ—અજી હું મંય .હકીમ હું

કરામત—અબ એક .હકીમ બના

શમશાદ—કયા અબ ઘુંસોસે .હીકમત પ.ઢાતે હંય

કરામત—જી હાં આજકલ માર મારકર .હકીમ બનાએ જાતે હંય

શમશાદ—.ખુબ

કરામત—અએ .ખુબ કયા મુઝેભી તો ઇસી તર.હ .હકીમ બનાયા હય અબ તુ યહાં કયું આય હય.

શમશાદ—જનાબ આપ જીસ લડકીકા એ.લાજ કરને જાતે હંય વોહ કોઇ ગુંગી વુંગી નહીં હય અસલ વાત યે હય કે વોહ મુજપર .આશ.ક હય ઓર ઉસકા બાપ ઉસકી .ખીલાફ મર.જી દુસરે શખ્સસે શાદી કરદેને પર તૈયાર હય.

ન.કજાત—હાં હાં થંય સમઝ ગઇ વોહ શાદી રૂક જાયા ઇસલીયે ઉસને ગુંગીકા સ્વાંગ નીકાલા હય.

શમશાદ—જીહાં બેગમ યહી તો બાત હય.

કરામત—અએ બેગમકે બચ્ચે અપની માંસે કયા બાત કરતા હય અપને બાવાસે કહે

શમશાદ—જનાબ ઇતની મહેરબાની ફરમાઇએ મુઝે અપના દોસ્ત યા નૌકર યા કીસી ઓર બહાનેસે અપના સાથ લે જાઇએ

કરામત—અએ મંય લે જાઉં ? તુને કોઇ મુઝે મીલાવ .ખાન (દલાલ) જાના હય.

શમશાદ—અજી શોર ન કીજીયે યે આપકા ન.જરાના હય.

કરામત—વયસે તો .અકલમન્દ બાપકા બેટા મા.અલુમ હોતા હય અચ્છા મં.જુર ચલ હોજા કાફુર

ન.કજાત—અય મેરે .હકીમ તેરા સારા પ્લેગ દુર

[આના કરીમ ર.હીમકા]

ગાના.

માર ખાઇ હકીમત આઈ
ચલીએ ચલીએ શીતાબ—
અભી આયા જનાબ
લાએ હુંય ટટ્ટુ મીયા
ઠયરો બજર બટટુ મીયા
જાઓ ની ખટટુ મીયાં
મંએ હારા .ખુબ મારા ભુત ઊતારા
આઓ આઓ જલ્દ આવો
દેખાજાન હટ નાદ.ન વાહ વાહ વાહ
આહાહાહાહાહા.
જાઓ .હકીમત દીખાવ ઔર પૈતે ઠગ લાવ
મંયરેશમકીસા.ડીબનાઉંગી ઔર ગોટેકી ચોલી સીલાઉંગી
એ હએ કીતનસી બાત ચલાઈ ઘાત વોહ મારા હાત

બાબ દુસરા — પરદા ચવથા

તેહ.ખાના

(.કયસરકા સોતે હુવે ન.જર આના .કજલકાદો જલ્લાદોં કે સાથ આના)

.કજલ—જગહ દેખલી
જલ્લાદ—જી .હુજુર
.કજલ—વહીં ઠહેરો ઈન :સી.ખોંકો ગરમ રખ્ખો જબ મંથ નામ લેકર પુકારૂં યા તુમ કોઈ ખટકા પાવ ફૂવરન બાહિર ચલે આવ કયું સમઝ ગએના જાવ (દોનો જલ્લાદોકા જાના) ખેવ.કુફ દિલ સંભલા રહે કયું ધ.ડકતા હય કયા તુ અપની માતુમી અવા.જસે સોતે હુવે રહ.મકો

જગાએગા (.કયસર કોદેખ) અય લા.અનતી કામ અય વ.હશીયાના બરતાવ વ.હમ ઔર બુ.જદીલ બનાને વાલી રૂ.હ હટજા નીકલજાઓ .કયસર ઉઠ

.કયસર—કૌન ?

.કજલ—મંય

.કયસર—તસલીમ અરછે .ક.જલ

.ક.જલ—સલામ છોટે શાહ.જાદે

.કયસર—.ક.જલ મય શાહજા.દા હું

.ક.જલ—હાં શહજા.દે તુમ શાહજા.દે હો

.કયસર—નહીં મંય શાહજા.દા નહીં હું અગર મંય શાહ જા.દા હોતા તો ઇસ અંધેરી કોટડીમેં .કયદીકી તર.હ બન્દ ન હોતા અફ્ગોસ અમ્મા જાનનેભી મુ.હબ્બત છો.ડકી

.કજલ—શાહજા.દે

.કયસર—.ક.જલ તુમતો. .ગમગીન મા.અલુમ હોતે હો

.ક.જલ—નહીં મંય ખુશ હું

.કયસર—.જુરૂર હોંગે કયું દુનિયામેં મેરે સિવા ઔર કોઈ .ગમગીન નહીં હય.

ગાના.

.ગમસે મેરે જીગરમેં છાલે પડે. હુવે હય
જીનેકે જાનપર અબ લાલે પ.ડે હુવે હંય
ઈસિ બેકસીમેં અપના પુરસાં નહીં હએ કોઇ
પીરો જવાંકે મુંહપર તાલે પ.ડે હુવે હંય

જબાની.

અગર .ખુદાકી યહી મરજી.થી કે મંય .કયદી બનકર જીયું અગર ઉસકો યહી મન્જુ.રથા તોફીર બાદશાહકે મ.હેલમેં મુઝે પયદા કરના કયા .જુરૂયા હાય મુઝે ઈસ.કયદસે ;છુ.ડાવ

ક.જ.લ—કાનો બહેરે હો જાવ

કય.સર—મંય ઈસ લિયે તુમસે કહેતા હું કે તુમ મુઝે ચાહતે હો (ક.જ.લકા ક.યસરકો .ખત દિખાના)

ક.જ.લ—ક.યંસર

ક.યસર—અચ્છે ક.જ.લ યહે કીસકા .ખત હયઇસમેં કયા લીખ્ખા હય.

ક.જ.લ—પઢે.ા ઓ બેવ.ફુફ દિલ સંભલા રહે (કયસરખત પઢ.તા હય.) કયું ? પઢા નહીં જાતા સાફ લફ્જે.મે નહીં લીખ્ખા હય.

ક.યસર—બહોત સાફ ક.જ.લ મજ.મુન તારીક હય મગર લફ્જ.તો આગકી તર.હ ચમક રહે હંય હંય કયા તુમ તુમ ?

ક.જ.લ— હાં મંય

ક.યસર—ગર્મ લોહેસે મેરી આંખે ફોડને આએ હો

ક.જ.લ—મંય અયસા કરૂંગા.

ક.યસર—તુમ અયસા કરોગે તુમતો મુઝે અપને બેટેકી તર.હ પ્યાર કીયા કરતે થે.

ક.જલ—મુઝે અયસા કરના હોગા

ક.યસર—તુમ્હેં અયસા કભી ન કરના ચાહિયે અચ્છે ક.જ.લ યાદ કરો કે એક વક.ત જબ તુમ્હારે સરમેં દર્દ હોતાથા તો મંયકીસ કદર .ખીદમત

બજાલાયાથા એક હાથમે તુમ્હારા સર દબાયા
ફીયા ઔર દુસરા હાથ-

ક.જ.લ યેહે તમામ બાતેં-

ક.યસર—અબ ચાહે તુમ ઇન્હેં માનો યા ન માનો મે
રે પ્યારકો મતલબી ખુ.શામદી ઝુંઠા જાનો પ્યા
રે ક.જ.લ કયા ઇન આંખોને તુમ્હારી તરફ .ગુ
સ્સેસે દેખા હય.

ક.જ.લ—મંયને અપના કામ બજાલાનેકે લીયે .કસમ
ખાઈ હય.

ક.યસર—બુરે કામોંકે લિયે .કસમકા ખાના યેહેભી એક
કીસમકી બુરા હય.

ક.જ.લ—બહેસ બેકાર હય લોહા ગર્મ હો ગયા લડ.કે
તું તૈયાર હય.

ક.યસર—આહ કુછ નહી રહ.મકરો અછે ક.જ.લ ર.હમ
કરો .ખુદા તુમપરભી રહમ ફરમાયગા

ક.જ.લ—બાહીર નીકલો [દોજલ્લાદોંકા બાહીર આના)

ક.યસર—યેહે કૌન તુમ કોન (ભાગતા હુથ)

ક.જ.લ—પકડ.લો

કય.સર—જાને દો મુઝે જાને દો ઇન ખુનીયોંકા ચહેરા
દેખકર મેરી આંખે નીકલી પડતી હંય.

કજ.લ—સલા.ખે મુઝે દો ઇસે કસકે બાંધો.

ક.યસર નહીં નહીં ક.જ.લ મુઝે બંધવાઓ નહીં મંય
શોર ન કરૂંગા મંય હીલુંગા ભી નહી ઇસ લો-
હેકી તરફ.ગુસ્સેસેભી ન દેખુંગા તુમ જો દુખદોગે
ઉસે મ.આફ કરદુંગા (જલ્લાદોસે) તુમ જાવ
તુમ અપને શાહ.જાદેકા હુકમ નહી સુનતે.

ક.જ.લ—અચ્છા જાવ વહીં ઠહેરો મંય તનહા યે કામ કરૂંગા (જલ્લાદોંકા જાના) ચલ લડ.કે તૈયાર હો

ક.યસર—કયા કોઈ ચારા નહીં

ક.જ.લ--કોઈ નહીં.

ક.યસર—કુછ

ક.જ.લ—કુછ નહીં.

ક.યસર—અફ્સોસ મુઝે માઅ.લુમ ન થા કે તુમ જયસા આદમી અયસા બે દર્દ હોગા ?

ક.જ.લ—લડ.કે તુને ચુપ રહેનેકા વાઅ.દા કીયા થા .જબાન બન્દ કર

ક.યસર-- નહીં ક.જ.લ ઇન દો આંખોકે બચાનેકે લિયે દો જ.બાનોંકી જુ.રૂરત હય અગર આપકી મરજી. હો તો મેરી જબાન કાટ લો મગર દોનોં આંખે રહને દો અગર દુનિયાકે દેખનેકે લિયે નહીં તો મંય સિર્ફ તુમ્હે દેખુંગા દેખો મેરી બે ગુનાહ આંખોકો રોતી હુઈ દેખકર લોહાભી ઠન્ડા હો ગયા

ક.જ.લ---મંય ઉસે ફીર ગરમ કરૂંગા

ક.યસર---ઉફ્ર દેખો આગભી દીલગીરીસે મર ગઈ

ક.જ.લ—મંય ઉસે ફુંકકર જી.દા કરૂંગા

ક.યસર—તુમ ઉસે જી.ન્દા કરોગે તો વોહ ગુ.સ્સેસે તુમપર લાલ હો જાયગી અગર ઉસપરભી ન માનોગે તો વોહ રાખકી કફ્ની પહેનકર મર જાયગી અફ્સોસ આગ ઔર લોહા જીસકો તુમ બે રહ.મ સમઝકર લાએથે વોહભી મુજપર રહ.મ કરને લગે ફીર તુમ કયું નહીં રહ.મ ક-

રતે અચ્છે ક.જ.લ તુમકો :કયા હુવા સુનો મુઝે દેખો

ક.જ.લ—ક.યસર તુ કયા ચાહતા હય.

ક.યસર—રહમ ઔર આંખે.

ક.જ.લ—જી ઔર દેખ બચ્ચે આજ તુને મુઝે રહ.મ સી ખાયા અબ મંય બદીકે શયતાનકો ફ્ના કર દુંગા અગર તેરા ચચા તેરી આંખ ફોડ.નેકે લીયે તમામ દુનિયાકા ખ.જા.ના મુજકો દેગા તો મંય ઈન આંખોપરસે ઉસે નિસાર કર દુંગા

(સીખેં ફેંક દેના)

ક.યસર—ક.જ.લ અબ તુમ મેરે ક.જ.લ માઅ.લુમ હો તે હો :

ક.જ.લ—બસ ચુપ રહો અયસા નહો કે કોઈ સુન પાય મંય જાહિર કરૂંગા કે તુ મર ગયા ઔર કોશીશ કરૂંગા કે તુ યહાંસે નીકલ જાય

ક.યસર—મંય તુમ્હારા એહ.સાન માનુંગા મેરે ક.જ.લ

ક.જ.લ—મેરે.બચ્ચે સલામ છોટે શહજા.દે

ક.યસર—સલામ અછે ક.જ.લ

બાબ દુસરા. પરદા પાંચવાં.

સુર.ખાબકા ઘર

(નરગીસકા ગાતે આના)

ગાના.

દીલબર મીલે દીલ શાહદો—વોહી મેરી જાન

સુખડ.ા .કયસા પ્યારા પ્યારા દીલમેં બસા હરઆન

ચાલ ચલું ઔર જાલ બનું ઉસમેં ફસુ સબકા ઘરકા ઘર પુરા હો મ.કસદ હમારા—દીલમેં હરઆન.

જબાની.

મસલ હુએ મશહુર કે એક ચુપ લાખ બલાએં દુર અગર મંય .અકલસે કામ લેકર ગુંગીન બન જાતી તો ન ઇસ બુ.ઢેસે પીછા છુટતા ન બાપ ઔર માંકે સવાલોંસે નજાત પાતી (નરગીસકા જાના સુર.ખાબ, કરીમ, રહીમ, બેગમ કરામત, શમશાદકા આના]

સુર.ખાબ—તુને .અજીબ ઉસ હકીમકા હાલ બયાન કીયા

કરીમ—મગર .હુજુર .ઈલાજમેં વોહ યકતાએ .જમાના હય ઇસ લંગ.ડેકી નાનીકી. કસમ બીઠ.રાતકા નાના હય

બેગમ—લીજીયે .હકીમ સા.હબભી આગએ (કરામતો છમશાદકા આના]

સુર.ખાબ—આઇએ .હકીમ સા.હબ.

કરામત—ખુશ રહો એછે રહો મરેતો બ.ખ્શે જાવ અગર જન્તકે સ્પીતાલમેં જગા નહો તો જહન્નમકે કરાનટીન (.કદનતીના) મેં જાઆપાવ

સુર.ખાબ—વા.કઈ કુછ સ.ડીસા મા.અલુમ હોતા હય

કરામત—કયું હ.કીમ સા.હબ ઠીક હયના.

સુર.ખાબ—જનાબ મય કોઇ .હકીમ નહીં હું.

કરામત—જનાબ આપ .જુરૂર .હકીમ હંય.

સુર.ખાબ—આપકી .કસમ મંય હકીમ નહીં હું.

કરામત—આપકે બાપકી .કસમ આપ .હકીમ હંયમારના આપકો કહેના પ.ડેગાકે મેં હકીમ હું.

સુર.ખાબ—અબે તુ યેહ કીંસ .ખચ્ચરકો બુલા લાયા

કરીમ—મંયને આપકે ઝકપનેકા .હાલ આપસે પહેલેહી કહે દીયાથા

સુર.ખાબ—નીકાલદે અયસે પાગલ .હકીમકી :મુઝે .જુરૂરત નહીં હય

કરામત—હંય .હકીમોંસે યે ગુસ્તા.ખ લાવ મરે આને કી ફીસ તેરે રઈસકી અયસી તયસી :મંય જાતા હું

બેગમ—નહીં મ.આફ કીજીયે આપ .હકીય હોકર આપકો ઈતના .ગુસ્સા ન ફરમાના ચાહિયે

કરામત—ઠીક દુરસ્ત હય કયું બેગમ સા.હબ આપકી તબી.અત કુછ સુસ્ત હય.

બેગમ—નહીં મંય બહોત અછી હું

કરામત—યે સુનકર મુજકો બહોત અફસોસ હુવા

બેગમ—કયું ઇસકા કયા મતલબ

કરામત—ઇસકા યે મતલબ હય કે આપકે ચહેરેકા કુછ રંગ નીરાલા હય કયું કે આપકો કલ પરસોં પ્લેગ હોને વાલા હય

બેગમ—હાએં .હકીમ સા.હબ ઇસકા કુછ ઈલાજ

કરામત—.ઈલાજ ઉંહું

બેગમ—કયા કયા .હકીમ સા.હબ કુછ તો બોલીયે

કરામત—અય મેરે .ગરીબ ઘસીયારે બાપ તુમતો ઘાસ કાટતે કાટતે હોબએ ફોત અબ .ઈલાજ કયા બતાવું આઇ મોત.

બેગમ—મૌત

સુર.ખાબ—કયા .હકીમ સાહબ મૌત. (સુર.ખાબો બેગમ કા રોના)

કરામત—હાં હાં રોવ દોનો અછી તરહ. રોવો ઇસકી .કીસમત પર રોવો ઔર મેરી હાલત પર રોવો

સુર.ખાબ—કયું કયું .હકીમ સાહ.બ આપકી હાલત પર કયું રોએ.

કરામત—ઇસલિયે કે મુજકો .જબરદસ્તી હકીમબનાલાએ

સુર.ખાબ—.અજબ દિલલગી બાજ. શખ્સ માઅલુમ હોતા હય .હકીમ સાહ.બ કયા આપ મેરી .લડકી કા. ઈલાજ નહીં કરના ચાહતે હુંય

કરામત—કયું નહીં મંયતો ચાહતા હું કે ઘરભર બી બીમાર હો જાય તો લી .ઇલાજ કરૂં

(નરગીસકા આના)

સુર.ખાબ—લીજીયે .હકીમ સા.હબ યહી લ.ડકી હય જો આજ ચાર દીનસે ગુંગી હો ગ- હય

કરામત—કયું લ.ડકી તેરા કયા હાલ હય.

નરગીસ—એં એં એં

કરામત—ભઈ વાહ યે તો સરગમ ગાતી હય અજી આપકી બોલી મેરી સમઝેમેં નહીં આતી હય.

નરગીસ—ની ની ની

કરામત—લો ન ખાદ કે સુર શુરૂ હો ગએ લ.ડકી તેરા કયા હાલ હય.

સુર.ખાબ—અજી .હકીમ સા.હબ યે જવાબ કીસ તરફ દે ઇસકી .જબાન તો બન્દ હય

કરામત—જબાન બન્દ હય તો ઇતના બોલદે કે મંય ગુંગી હું.

સુર.ખાબ—આપતો મ.જાક કરતે હંય ઈ.લાજકી તરફ તવજ્જા ફરમાઇએ

કરામત—અછા તો દુસરે કમરેમેં ચલકર કુછ ગપ સપ ઉડ.ાઇએ મેરા શાગીર્દ ઈસકા ઇ.લાજ કરતા હય

સુરખ.ાબ—આઇએં આઇએ તશરીફ લાઇએ (જાના સુર.ખાબ બેગમ .હકીમ નોકર ચોકા)

શમશાદ—બેગમ અબતો .જબાન ખોલો.

નરગીસ—આં આં આં.

શમશાદ—અજી આં આં છો.ડકર સાફ સાફ બોલો
નરગીસ—ઇ ઇ ઇ
શમશાદ—.હકીમોંસે દીલકા મર.જ ન છીપાવ લો આં-
ખસે આંખ મીલાવ
નરગીસ—કૌન શમશાદ પ્યારા
શમશાદ—વલ્લાહ તુમને ગ.જબકી ચાલ નીકાલી દીલ-
આરા (કરીમકા ઝાંકકર દેખના)
કરીમ—હંય યે દીલમેં કાલા.

ગાના.

મેરી નઇ જવાની લુટી લુટી
વાહ વાહ મુજકો બનાતી હો કયા
તેરી ફુર.કતમેં હું બે .કરાર
બસતો મંયભી હું તેરા પુરાના .આશી.કજાર
મારે જુતોં કે સરકા બનાઉં આચાર
હટો બાતેં બનાવો ન જુઠી
અભી લાતા હું મેં .કાજીકો ઉસ ઘરમેં
રા.જી હો નીકાકો તુ ખા .કસમ(બબકકા આના)
ઓ મેરે મામુંકે .ખાલુકે.ખાલા યે કયા ગ.ડબ.ડ
ઝાલા નીરાલા હુએ ઢંગ

બુબક—ચલબે .ખાના .ખરાબ લા મેરી .ઇજ.જતકા
જવાબ અભી તેરે બાપ ઔર દાદાઓંકો બુ-
લાતા હું-પોલીસ પોલીસ.
શમશાદ—હાં હાં બુલા બુલા બે ર.હમ .ખુની બેચા.રી
બચ્ચીકો અછી હોને કે બા.અદ માર ડાલા
બુબક—કયા મેરી બીવી દુનિયાસે ગુ.જર ગઈ.
શમશાદ—અબે બીવીકે બેટે ઇતની .જોરસે લક.ડી મારી
કે બેચારી મર ગઇ.

બુબક—અછી બલા ગલે પ.ડ ગઈ અરી છોકરી કયા તુ સચ મુચ મર ગઈ
શમશાદ—અબે ચંડુલ મર ન ગઈ તો કયા જીતી હય .ઠહેર મંય પોલીસકો બુલાઉંગા તબ તુઝે ઇત-મી નાન હોગા
બુબક—નહીં નહીં બાબા મુઝે દોચાર બરસ ઓર જીને દે તેરા એ.હસાન હોગા
શમશાદ—અગર તુ જીએગા તો મંય કયા ફાયદા પાઉંગા
બુબક—મંય તુઝે અપના બેટા બનાઉંગા તેરે વાસ્તે મે-ડમ બ્યાહકે લાઉંગા તુ મર જાયગા તો તેરી કબ્ર પકકી બનાઉંગા
શમશાદ—અચ્છા તો બેટા તુમ યહાં કપ.ડા ઓ.ડકે સો જાવ જબ કીસીંકી આહટ પાના તો ફોરન ઉસ-કે ગલે પ.ડ જાના
બુબક—યા. અની યા. અની યે કહું કે ઇસીને નરગીસ-.કો મારા હય.
શમશાદ—અબે હાં બે હાં બસ ઇસીતર.હતેરા છુટકારાહય
બુબક—તો ભતી જે અપની ચચીકો તો .કબ્રમેં લિટાવ મંય ઇસકો લિયે જાતા હું તુમ યહાં સો જાવ (શમશાદકા નરગીસકો લે જાના કરામતકાઆના
કરામત—કમ્બખ્ત લડ.કીકે બાપને બીમારીયોંકે નામ પુછતે પુછતે જાન ખા ડાલી મચર લડ.કીકા કયા .હાલ હય હંય શાગીર્દ કહાં ગયા અજી કયા તુમ સો ગઇ
બુબક—હાં ઇસીહીને નરગીસકો મારા હય.
કરામત—ઓ બાપ એ કોન નાબકાર હય અબે તું કોન
બુબક—સાનીએ ફીર ઐ.ાન
કરામત—તો મુજસે કયા સરોકાર હય

બુબક—તેરા દમ નીકાલના દરકાર હય તુ નરગીસકા .કા
તિલ કા.બીલે દાર હય

કરામત—ઓ મેરી માં

બુબક—લે કમ્બખ્ત તેરા તો ભરતાહી આચાર હય!
(બુબકકા મારના કરામતકા ગીરના શમશાદકા આના)

શમશાદ—ગ.જ.બ હુવા સુરખ.બને મુઝે દેખ લીયા હાં
અછા મંયને ચુહેકા શીકાર કીયા અબ કયા કરૂં
બસ બસ ઇસ કબાટકે પીછે છીપ જાઉં

સુરખ.ાબ—કહાં હય કીધર હય ફીર મેરે ઘરમેં આયા
ઓ બાપ એ અગીયા બેતાલ ભુતકા જોડ.ા ક-
હાંસે આયા (દોનોંકા સુરખ.બકો પકડ લેના)

દોનો—અબે તુનેહી નરગીસકા ખુન બહાયા
(શમશાદકા તીનોપર કબાટ ડાલના)

શમશાદ—મંયનેભી તીનોંકો દબાયા અબ તીનો ચંડુલ
ફંસે અબ ચલ હું વર્ના પેશ આએગી બુરાઇ
[રહીમકા આના]

ર.હીમ—હંય આવાજ. આઇ મગર નદારદ ઠીક ઠીક ક-
મ્બખ્.ત ઇસીકે અન્દર છીપા હય. અરે દૌડો !
દૌડો ! પકડો ! પકડો ! ચોર ચોર દેખ કહીં
નીકલ ન જાય.

કરીમ-બેગમ-કહાં હય કીધર હય

રહ.ીમ—યહાં દેખો યહાં દેખો મંયને ઉસકી ટાંગ પક-
ડ.લી હય.

કરીમ—અબે ટાંગ તો તેરી ઉસને પકડ.લી હય:

બેગમ—કરીમ ઠહેર કબાટ ન ઉઠા અગર ઉઠાયગા તો
વોહ બદમઅ.ાશ ઉચકકર નીકલ જાયગા તુ જા
રસ્સી લા મંય કબાટપર બયઠી હું કરીમ અ-

ખ ઈસિકે હાથ મજ.બુત બાંધ લે

કરીમ—અરે યે ઈધરભી હાથ નજ.ર આતે હુંય

બેગમ—કરીમ હોશીયાર રહેના મંય ઈસિ મુવેકા કાન પકડ.કર ખીંચતી હું

કરીમ—ઔહ મંય કબાડ ઉઠાતા હું

બેગમ—કૌન મેરા સુરખ.ાબ પ્યારા

સુરખ.ાબ—અરે યે કયા ઘોંટાલા

બુબક—કયા તુમ જીન્દા હો ગઈ મેરી ખ.ાલા

કરામત—ક.સમ ખુ.દાકી મંયને નરગીસકો નહીં મારા

કરીમ—અરર યે તો વહી હ.કીમ હય નાબકારા

(કરીમો રહીમકા સબકો ખીંચતે હુવે લે જાના)

બાબ દુસરા પરદા છઠ્ઠા

દીવાને ખ.ાસ.

(નાદિર મએ. દરબારીઓંકે આના)

નાદિર—અ.ર્જ ગુજારીશ ઈલતેમાસ સબ બેહુદા લફ્જ. હંય યે સાફ બગ.ાવત હય તુમ જોરૈઅ.ાયાકી તર્ફસે વકીલ બનકર આએ હો તાજકી તોહીન કરતે હો મંય કહે રહા હું કે ક.યસર જી.ન્દા હય ફીર કીસ લીએ નહીં યકી.ન કરતે હો

૧ દરબારી—અગર જી.ન્દા હય તો અ.ાજીજ. રીઅ.ાયાકા શક દુર કીજે

નાદિર—કીસ તર.હ

૨ દદબાકી—વોહ અપને શહ્જા.દેકો આંખસે દેખલેં યે મન્જુર કીજે

નાદિર—યે ના મુમકીન હય કયું કે વોહ સખ.ત બી. માર હય.

૩ દરબારી—તો અદબકે સાથ ગુજા.રીશ હય કે ઉસ કી રેઆ.યાકો ઈસ જંગમે તલવાર ઉઠાનેસે ઇ-ન્કાર હય

નાદિર—બદમઆ.શ પાજી ડ.રપોક નહીં ચાહતે કે દશ મનોંકી તલવારે ઉનકે જલીલ સરોંપર ચમકે મુઝે નહીં માઅ.લુમ થા કે ઇશ મુલ્કકી માંઓને સીર્ફ લડ.કીએં પયદાકી હંય અગર પહેલેસે ખ.બર પાતા તો જીસ ક.દરકે રૂપ્યા .તીરો ત-લવારકી તૈયારીમેં સર્ફ કીયા ગયા હય વોહ શબ ઉનકી ચુડી.યાં બનાનેકો કામ આતા

૪ સરદાર—અ.લા હ.જરત આપકી રેઆ.યામેં ખુદાને હમદર્દીકા માદા જી.યાદા દીયા હય અગર ઈસ લીયે આપ ઉનકો ઔરતેં ઠહેરાતે હંય તો હમ સબ ઉન બે ગુનાહોંકી તર્ફસે હુ.જુરકા શુકરીયા બજા લાતે હંય

નાદિર—મંય શુકરીયા નહીં વફાદારી ચાહતા હું જ.બાની લનતરાની નહીં હાથકી કારગુ.જારી ચાહતા હું કાટ ડાલો ઉન હાથોંકો જો હ.રીફોંસે નહીં લ.ડતે

૧ સરદાર—વોહ લડે.ગે.

નાદિર—કબ કીસ દીન કયા ઉસ વકત. લડોં.ગે જબ સીનેમેં સાંસ રૂકી હોગી દુશમનકા હાથ તુમ્હારે ગલેમેં આદ તલવાંર તુમ્હારે સરપર ઝુકી હોગી

૨ સરદાર —યે ના મુમકીન હય. આપ શહેજા.દેકા ચહેરા તો દીખલાઇએ ફીર હમભી બે.ફીક્રો ઘબરાહટ કે આસાર દુશમનોંકે ચહેરોંપર દીખાવેંગે

નાદિર—યે અજીબ બાત હય ફર્જ. કરો ક.યસર ઈસ બીમારીમેં મર ગયા

૩ સરદાર—તો નિંજરસે લ.ડાઇ કરના મહે.જ બેકાર હય કયું કે વોહ ઇસ તાજકા હ.કદાર હય

નાદિર—યે તુમ કહેતે હો

૪ સરદાર—જી નહીં આપકી તમામ રે.આયા કહેતી હય.

નાદિર—વોહ બેવ.કુફ હો ગઇ હયે તુમસે અ.ક.લમન્દ લોગ ઉસે ઔર દીવાના બનાતે હ.ય વોહ સિંજર જીસને સલતનતકે વાસ્તે અપને બાપકા .ખુન બહાયા તો કયા વોહ તાજો તખત પાકર તુમારા ગલા કાટનેસે બાજ. આયગા અગર તુમ ઉગકે દોસ્ત હો જાકર સમઝાવ.

કુલ ચરદાર—હમ કોશીશ કરેંગે

નાદિર—મ.ય નફા.જી.શ કરૂંગા [સબકા જાના)

મુફસીદ પા.જી જ.લીલ કુત્તે જીનકો મ.ય હમેશા હ્યુકારતાથા વોહ ફીરબી આકર મેરા પાંવ ચાટેગે આજ ઉનકો ગરદનોકી મજાલ હય ઔર મેરે ઇક.બાલ અગર ક.યસર મર ગયા તો તેરા જી.ન્દા રહેના મ.હાલ હય.

(ક.જ.લકા આના)

ક.જ.લ—હુ.જુ.ર

નાદિર—કયા ખ.બર લાયા

ક.જ.લ—અજીબ દહેશત નાક લોગ કહેતે હ.ય કે કલ રાતકો પાંચ ચાંદ નીકલે

નાદિર—પાંચ ચાંદ

ક.જ.લ—જી હુ.જુર એક ઉનમેં ક.ાયમ થા ઔર બાકી ઉસકે ગીર્દ ચકકર ખાતેથે

નાદિર—છમગર ક.જ.લબેગ ક.યસર

ક.જ.લ—હુ.જુર ઉસકી મૌતકી ખબર તો ઇસસે ભયાનક તૌરપર ઠી જાતી હય

ગાના.

ફલકપર બાદલ હુએ છાયા
દો આ.લમકા રંગ હુએ બદલા
હર ઘર એક સર હુએ ચરચા
કહીં શરકા કહીં ઘરકા કહીં જ.રકા કહીં સરકા
એ દીલ ધડ.કા જીગર ફડ.કા લો સરપર ખંજર
આ પહોંચા
હુએ કહે.રે કીબ્રીયા મલબ યહી ખુલા
હ.કસે કરો દુઆ.ા બર આવે મુદઆ.ા
જ.મીકા તબકા થરરાયા

નાદિર—તુ મુઝે વાહિયાત બાતોંસે કયું ડરાતા હુએ ક.યસર મર ગયા કયા તુ યે કહેના ચાહતા હય.

ક.જ.લ—જી હુ.જુર

નાદિર—બે રહ.મ ખુની જલ્લાદ કયા તુને ઉસ બેગુના હ બચ્ચેકો માર ડાલા

ક.જ.લ—તો કયા હુ.જુ.દ ઉસકી મૌત નહીં ચાહતેથે

નાદિર—મુઝે ઉસકે બાપકી દાલત હ.શમત તાજો તખ.ત ઇન સબ ચીજોંપર ક.બ્જા. કરના મક.સુદ થા ઇસ લીએ ઉસકી મૌત ચાહનેકા મેરે પાસ બહોત બ.ડા સુબુત મોજુદ થા મગર તેરે પાસ કયા સુબુત હય.

ક.જ.લ—અગર કુછ સુબુત નવા તો .હુજુરને મન.આ કયું ન કીયા.

નાદિર—જબ તુમ્હેં નેકો બદ સમઝનેકી તમી.જ હય તો ફીર મન.આ કરના એ કયા ચીજ. હય.

ક.જ.લ—.હુજુરને મુઝે .હુકમ દીયાથા

નાદિર—ખ઼ા.કઈ મંયને કોઈ .હુકમ નહીં દીયા મંય .કય સરકા ચચાહુંચચા મીસ્લ બાપ કે હોતા હય અગર બાપ કીસી વ.કત .ગુસ્સેમેં આકર નોકરસે કહે, જા મેરે લ.ડકેકો માર દે તો કયા અયસા કહેના .હુકમમેં દા.ખીલ હોજાયગા

ક.જલ—હુઝુરને મુઝે સોચકર .હુકમ દીયાથા

નાદિર—સુબુત

.ક.જલ—યેહ હય આપકે દસ્ત.ખત મુલા.હિઝા કીજિયે (ખતદેના)

નાદિર—જબ .જમીનો આસમાનકા આ.ખિરી ઈન્સાફ હોગાં ઉસ વ.કત ખુદાઈ લાઅનતકા વાર રોકનેકે લીએ ઇસ કા.ગ.જકો અપની ઢાલ બનાના

.ક.જલ—મેરે આ.કા મેરે .હુ.ઝુર

નાદિર—મેરે શયતાન જીસ્તર.વ એક .ખુબસુરત ફા.હેશા .ઔરતકો દેખકર ઈન્સાનકે દિલમેં બદીકા શયતાન જોશ મારતા હય ઇસી તર.હ યે તેરી ગરજદાર આવા.જ ખુંખ્વાર આંખે ભયાનક ચેહરા હરએક ઈન્સાનકો .કત્લ ઔર .ખુનકે લિયે ઉભારતા હય.

.ક.જલ—મેરે મેહરબાન આ.કા

નાદિર—અગર કીસી વ.કત બે સમઝે બુઝે એક નાપકા લફ.જ મેરી .જબાનપર આયા અગર તુ .જરાભી હીચ કીચાયા હોતા યાતો ઝુઠ મુઠભી સર હીલાયા હોતા તો મેરી તબી.અત બુરાઇકા .ખયાલ છો.ડ દેતી મેરે દિલમેં .ખુદાકી દહશત પયદા હોતી ઔર વોહ દહશત મેરે તમામ બુરે ઇરાદોંકો તો.ડ દેતી

.ક.જલ—મુઝે અયસી ઉમીદ નથી કે .હુ.જુર મેરી .ખી
દમતોંકા અયસા .ખરાબ બદલા દેંગે

નાદિર—સબસે અછા બદલા તો યે હય. કે .કયસરકી
મૌતકા બદલા તુજસે લીયા જાય કોઇ હય

.ક.જલ—કયા .ક.જલકા .કત્લ

નાદિર—કયા કયસરકા .કત્લ

.ક.જલ—વોહ આપકા .હુકમથા

નાદિર—યેભી મેરા .હુકમ હય

.કજલ—મંય .ખયર .ખ્વાહ હું ઔર .ખયર ખ્વાહથા

નાદિર—વોહ બચાથા ઔર બે ગુનાહથા

.ક.જલ—તો યે હાથભી અભી તક બે ગુનાહ હય.

નાદિર—તુ મ.હ.જ .કાતિલ હય

.ક.જલ—મંય સિર્ફ .ક.જલ હું હુજુરને મેરા ચહેરા
દેખકર કુદરત પર ઈલ.જામ લગાયા મગર
.ખુદા હમેશા કાંટોમે હી ફુલ રખતા હય ઉ-
સ.પર. .ગૌર ગહીં ફરમાયા જીસતરહ ખુદાને
પથ્થર કે અન્દર લા.અલ છુપાય હંય ઉસી ત-
રહ ભયાનક ચહેરે વાલોંકે સીનેમેં નસે ઔ-
ર રહમ વાલે દિલ .અતા ફરમાય હંય ઔર
મંયભી:—

નાદિર—.કયસર .કયસર

.ક.જલ—વોહ જીન્દા હય.

નાદિર—મેરે દોસ્ત મેરે ફરિશ્તે કયા તુ સચ કહેતા હય

.ક.જલ તો કયા ફરિશ્તાભી જુઠ બોલતા હય !

નાદિર—.કયસર બચ ગયા નહીં નહીં મંય બચ ગયા
રાજ બચ ગયા તાજ બચ ગયા અગર .કયસર
.જીન્દા હય તો સિંજરકો મુરદા સમજતા
હું મેરે દોસ્ત મંયને જો કુછ તેરે ચહેરે

પર એ.અતેરા.જ કીયા હય વોહ મ.આફ કર

.ક.જલ—અલ્લાહ અલ્લાહ આપ કયસે .કદરદાન આ.કા હુંય.

નાદિર—ઔર મહેરબાન હુંય. ભાઇ .કજ.લ મેરે બા.જુરિ.આયા ઈસવકત આગ હો ગઇ હય ઔર જુરૂસ્ત હય કે ઉસકે .ધુવેંદાર ગુ.સ્સેકો બર્ફકી ત.રહ ઠન્ડા ઔર .કબ્રકી તર.હ .ખામોશ, બના દો વોહ ઈસતર.હ હોસકતા હય કે .કયસરકી શકલ ઉન્હેં દીખાદો.

.કજલ—.હુઝુર

નાદિર—બસ ન.જરકી તર.હ જા ઔર બીજલીકી તર.હ ઉસે યહાં લેઆ.

.કજલ— વોહ

નાદિર—કયા ?

.કજલ—મંયને

નાદિર—તુને ?

.કજલ—ઉસકો છો.ડ દિયા

નાદિર—કયું છોડ.દિયા કીસને તુઝે .હુકમ દિયા

.કજલ—.રહમ ઔર નેકીને.

નાદિર—તુઝે મેરે .ગુસ્સેકા ડર નથા.

.કજલ—મુઝે આપકે .ગુસ્સેસે .જીયાદા .ખુદાકે .ગુસ્સેકા ડરથા.

નાદિર—બદ મ.આશ પાજી કોઈ હય લે જા મારદે ગરદન .કુચલદે ભેજા (જલ્લાદકા આના)

.કજલ—કયા યહી મેરી .ખીદમતોંકા .અવ.જ હય.

નાદિર—તુ નમક .હરામ ઔર .ખુદ .ગરજ હય.

.કજલ—.ખુદ .ગરજ તો વોહ હય જો ચયા હોકર ભતીજેકી મૌતસે તબી.અત શાદ કરતા હય.

નાદિર—સલતનત ઇસી તરહ હાથ આતી હય.

ક.જલ—સલતનત કબ્રમેં સાથ નહીં જાતી હય.

નાદિર—લેકીન યહાંતો .અયશ દિખાતી હય.

ક.જલ—યે .ખયાલ ફુ.જુલ હય દુનિયા ઈમાન દારોંકે લિયે જહુન્નમ હય ઓર જહુન્નમકે લિયે જન્નતકો છોડ. દેના યે તેરી ભુલ હય.

નાદિર—બસ ચુપ .ખુદસર મારદો તલવાર લે આવ ઇસ કાસર (નાદિરકા જાના)

ક.જલ—યહી હય બાદશાહોંકી .ખીદમત કરનેકા નતીજા જીતની .ખીદમત ગુ.જારી મંયને ઈસીકી હય અગર ઇતની .ખીદમત મંય અપને .ખુદાકી બજા લાતા તો આજ કયા દરજા પાતા.

જલ્લાદ—યે તુમકો પહેલેસે સોચનાથા કે બાદશાહ કે .ખીલાફ કામ કરનેમેં જાનકા .નુકશાન હય.

ક.જલ—યે કયા અગર એક હજાર જાનેંહોં તો ઉસ બે ગુનાહ બચ્ચેપર .કુરબાન હય.

જલ્લાદ—તો ઉસકા નતીજા પા ચલ સરઝુકા (યેક બા-લકા અંદરસે પિસ્તોલ મારના]

યેક.બાલ—બદમઆશ ઠહેરજા.

ક.જલ—કોન શહજાદી.

યેક.બાલ—ક.જલ ચુપ મંય .ખતરેમેં હું.

ક.જલ—.ખાંતુત.

યેક.બાલ—મુંહબન્દ ક.દમ ઉઠાવ [દોનોકા જાના)

નાદિર—કયા હય કયાથા કયસી અવાજ હય યે મર ગ-યા ક.જલ કીધર ગયા.

સિપાહી—.હુજુર.

નાદિર—બસ ભાગો દોડો ઉસકા પતા લગાવ યે તલવાર ઓર લાશ ઉઠાલાવ (નાદિરકા જાના)

.ફીલ.આ

(.કયસરકા કી.લ્એ.કે બાહીર દીવારોંપર ન.જર આના)
ક.યસર—બસ યહી રાસ્તા હય ઓર કહીં પનાહ નહીં ઓર કોઇભી ભાગનેકી રાહ નહીં ઓ .ખુદા મેરા દીલ ખોફ ખાતા હય જ.મીનકો દેખનેસે આંખોકે નીચે અંધેરા આતા હય. અબ કયા કરૂં લોટ જાઉં નહીં નહીં અગર વોહ મુઝે પાલેંગે તો .જુરૂર મેરી આંખે ફોડ ડાલેંગે

ગાના.

અએ .ખુદા તુ મદદ કર મઓલા મેરી મદદ કર
મુજપર ર.હેમકર બારી ત.આલા મેરી મદદ કર
હર શયમેં નુમાં હુએ તેરા જલવા
ઓ મેરે મઓલા બારી ત-આલા મેરી મદદ કર

.જબાની

ઓ .ખુદા કૌન આતા હય ર.હમ ર.હમ બચાના ઓ માં ઇન પથ્થરો મેં મેરે ચચાકી રૂ.હ છુપી હુઇથી મૌત તુ જલ્દ જાન નીકાલ બહેરત મેરી રૂ.હ લે (.કયસરકા દીવર પરસે કુદના ઓર પથ્થરોં પર ટકરાકે સર ફુટનેસે મર જાના મ.હેરે .આલમ ઓર અ.ઝત.રકા ગાતે ગાતે આના]

ગાના.

બદલા હુએ રંગ આજ જોઇંસ આફતાબકા
છાયા ફલકપે અબ હય હ.ક.કી .સેતાબકા

ચક્કર મેં હય મકીનો મકાં .અ.જો આસમાં
.આલમ હય મેરી આંખમેં ઇસ્વ.કત ખ્વાબકા
ફશી મોરી જાન દુખકે સમન્દર બીચ
બ.ખ્તને ઘરકો લુંટા અપના બીગાના છુટા
દુનિયાકા રિસ્તા તુટા હુએ સબ અરમાન
આખીર યે.કબાલ અબતક લાએગી વોહલા !અલકબતક
દેખુંગી ન સુરત જબતક રહું પરેશાન

અ.ખ્તર—માં તુ કયું રોતી હય ? કયું જાન ખોતી હય

મહેર—મંય કયું ન રોઉ યેકબાલ .કયસરકો અભી તક
નહીં લાઈ મેરી તબીયત સ.ખ્ત ઘભરાઇ મેરા
પ્યારા .કયસર ઓ .ખુદા મેરા દિલ કહેતા હય
કે મેરે બચ્ચે પર .જુરૂર કોઈ આફત આઇ:હય

અખ્તર—ઓ .ખુદા હમપર ર.હમ કર

ગાના.

કએસી મુસીબતકી કાલી ઘટા છાઇ
દીલમેં .ગમકી બીજલી ચમકી
.અસ્કકી બુંદે જદલાઇ ઘટા છાઇ
સાંજ પડી સુરજ ગયો અપને ઘરકી ઓર
રાત અંધારી પાએ સુખ ચોરી કર ગયો ચોર
મઓલા ધરતના મન ધીર દુખ પુછે મેરો કોનયહાં

મહેર—મુઝે જાનેદે મંય .જાલીમ હલાકુકે પાસ જાઉંગી
મંય દોલત નહીં તલબ કરતી સલતનત નહીં
માંગતી .હુકુમત નહીં ચાહતી અપના બચ્ચા
ચાહતી હું

અ.ખ્તર—અમ્માં કયા તુ દીવાની હો ગઈ હય

મહેર—મંય દિવાની નહીં હું મેરા નામ મહેર હય ઔર
દારાકી બીવી તેરી માં હું
અખ્તર—યા .ખુદા (દોનોંકા આગે બ.ઢના ઔર કયસર
કો દેખના
મહેર—મેરા બચ્ચા
અ.ખ્તર—મેરા ભાઇ
મહેર—માર ડાલા જાલીમોંને .કીસ્સ.સે ગીરા કર માર
ડાલા રોવો પીટો ચીલ્લાવ અયફરીસ્તો ઇસકી
માતમકો આવ હુવાઓ .ખાક ઉડાવ ચાંદ સુરજ
ટકરાવ હમારા ચાંદ છુપ ગયા
અ.ખ્તર—હમારા ફુલ મુરઝા ગયા
મહેર—આહ મેરી .ખુબસુરત કલી અબ તુઝે .ખાકકે
કી.ડે કતર કતરકર ખાએંગે અય મેરી .ખુશ
રંગ પખરી જીન ગુલાબી હોંટોકા મંય ચુમા ક
રતીથી કયા અબ દીમક ઔર ચીવટી ચીંવટે
ઉસકા .ખુન ચુસને આએંગે
એ ગુલ આર બુટા મીટટી ઔર પાની ફાની હુએ ફાની
ફાની હુએ એ સારા જહાન
એ સબ જુઠા હુએ દુન્યાકા .ખ્યાલ
ઘર દર ઔર .જર સર સબ જુઠા હુએ માલ
મહેર—બેટી
અ.ખ્તર—મા
મહેર—યે તેરા ભાઇ હય
અ.ખ્તર—વોહ મર ગયા
મહેર - તુ જો ઉસકી બહેન મંય જો ઉસકી માં હુઇ અ-
બી તક .જીન્દા હંય મેરા બચ્ચા તો કીસી શ-
હેરકી ગલીયોંકા રાસ્તાબી નહીં જાનતાથા વોહ
અયસે મુલ્કકો જાતા હય જહાંકા કોઇ કીસી

કો રાસ્તાભી નહીં બતાતા હય

અ.ખ્તર––મા મંય અપને ભાઇકી સાથ જાઉંગી

મહેર—નહીં તુ જા મંય ઉસકી રૂ.હકો અપની ગોદમેં લેકર .ખુદાકે પાસ પહોંચાઉંગી લે મેરે બચ્ચે દુનિયાંમેં આ.ખરી બોસા.

અ.ખ્તર—ભાઈ બહેનકા આ.ખરી પ્યાર (મહેર આલમ કા અ.ખ્તરેકો પીસ્તોલ દેના)

મહેર—ચલ બેટી સફરકા સામાન કર અગર માંકા કુછ તુજપર .હક હય તો ઉસકી મુશકીલ આસાન કર

અ.ખ્તર—માં પહેલે તુ મુઝે ભાઇપર .કુરબાનકર

મહેર—ઓ .ખુદા મંય મા હોકર બેટીપર હાથ ઉઠાઉં

અ.ખતર—મંય બેટી હોકર માપર હાથ ચલાઉં (નાદિ-કા કિ.લ્એકી દિવારપર આના)

નાદિર—કૌન મહેર ઔર અખ્તર

મહેર—બેટી

અખ્તર––માં

મહેર—–આયા (દોનોકા એક દુસેરકો પીસ્તોલ માર દેના ઔર .કજ.લો એ.કબાલકા આના)

.ક.જલ—ચેકબાલ–ઓ .ખુદાયા.

બાબ દુસરા .ખત્મ હુવા

બાબ તીસરા   પરદા પહેલા.

મયદાને જંગ.

(નાદિર ઔર સિંજરકી ફૌજોકા આ પસમેં લડ.તે દીખા દેના ઔર આ.ખીર સિંજરકી ફૌજકા શીકસ્ત ખાના)

ગાના.

જાઓ મેરે નવ જવાન હાથોમેં લેકર નશાન.
જાઓ જાઓ દુશમનકા ગુલશન કરો વીરાન.
હાથોમેં તલવારે થામ કર લો ઇસ દુનિયામેં નામ.
જાઓ ડંકા ફતહકા બજાઓ હા હા હા
કરદો ઉંસ સબકો બેજાન જીતને હુંય બાગી શયતાન
તોપેં તીર બંદુકે ભાલે ઔર બરછી સબ સામાન.:
નીકલે નાં ઘરસે દુશમન પાનીકો તરસે દુશમન
કરના વો હી.કમત ફીતરત મારે જાવે સબ બે ઈમાન
જાઓ મેરે નવ જવાન હાથેમેં લેકર નીશાન.
દુશવારી હો જલ્દી આસા
મુદઆ.ા મીલે હો બેગમ દીલ મેરા ખીલે
છુટે ધન ધનનનનનન ચલે ગોલી સનનનનનન.
બીજલી ચમકે થમકે જમકે રંજ મીટેગ.મસેહોઆમાન

સીંજર—શર્મ જી.લ્લત તબાહી ભરોસેમેં દગ.બા.જોંકે શકીસ્ત ખાઇ.

શએ.ર.

કયા કહે ઇન્સાન ઇસ .જાલિમ જ.માને.કે લિએ
ફુલ બનકર આએથે કાંટા ચુબાનેકે લિયે

(નાદિરકી ફૌજકે સરદારકા આના)

સરદાર—બસ ઓ બદમઅ.ાશ અજલસે બચકર કહીં અ-
બ તુ નહી જા સકતા યે વાર તેગ.કા મેરે હાથ
સે બચાના નહીં શકતા.

સિંજર—દુરસ્ત ના મર્દ

શએર

મુમસે પન્જએ ફોલાદ કહીં દબતા હય
શેર કબ લોમ.ડીકી ચોટમેં આ સકતા હય
લે હોશીયાર હો યે ખન્જરે .ખુખ્વાર સમાલ
ટુકડે હોતા હય તેરા સીના મેરા વાર સમાલ

સરદાર—તાબ લડ.નેકી નહીં મુજકો ઇસ શાહ જે.બસે
લાઉં .કાબુમેં ઇસે અબ મકરો ફરેબસે.
હાં અય શાહી ખુ.નકે પુર જોશ ચહજા.દે ઠેહ-
ર મંય નહીં લડ.તા અમાનદે મુજકો અપને
વારસે

શએર.

સાથ દુંગા કલ મંય અપને શલકરે જરરારસે
ઔર દિલાઉંગા તેરા .હ.ક નાદિરે .ખુંખ્વારસે

સિંજર—અગર તુ .હકપર હય તો લે યે .ખન્જર તુ-
જકોહી દેતા હું ઇસકે બદલેમેં તેરી .જબાન
કા .કૌલ લેતા હું (સરદારકા સિંજરસે લે
લયના)

સરદાર—હાં જવાં મરદો નયજોંકે રૂ.ખ ઇધરકો ફેરદો
યહી હય સિંજર ઇસકો ચ્યારોં તરફસે ઘેરલો
(સબ સરદારોંકા નીકલકર સિંજરકો ચારો તરફ
સે ઘેર લેના)

સિંજર   શએર

કૌલસે અપને અય નામર્દ ઇન્સાં ફીર ગયા
શુ હય તુને શુજાઅતકા રૂસવા કરદીયા
સરદાર—લે જાવ .ખયમેમેં લેજાકર ઇસકી મુશકે કસો

બાબ તીસરા   પરદા દુસરા

સુર.ખાબકા મહેલ.

[નરગીસકા ગાતે ગાતે આના)

નરગીસકા   ગાના.

પીયા બીન જીયા જાત કલ ન પડત હાય હાય
હું બે.કરાર બ.ગયર દીલદાર પરવર દીગાર હાય
આવોજી આવો દરસ દીખાવો જીયા જરાવો નાદિલ
દુખાવો તેરે ફીરા.ક મેંજાતી હએ જાન ધીર ન ધરત હાએ

જબાની.

.ખુદાયા શમશાહને મેરા .ખત પાયા યાન
પાયા મંયને તો ઉસમેં સાફ લીખદીયાથા કે
આઠ બજે અમ્મા ચચી કે ઘર રવાના હો જાએં
ગી આર અબ્બા સફરકો ચલે જાએંગે ઓર
નવ બજે નોકર ચાકર સબ સોજાએંગે ફીર
કયું ન આએ કયું ઇતની દીરી અજી બસ
બસ આ ચુકે વોહ ઉતકોતો ચાહતહી નહીં
મેરી (નરગીસકા જાના શમશાહકા આના)
શમશાહ—બીલકુલ સન્નાટા શકલ સુરત ચાલ ઢાલ સબ
સુર.ખાબકીસી હય અબ કૌન પહેચાનેગા જો

દેખેગા નરગીસકા આપ જાનેગા અગર નરગી સભી ચકાચક સામને આયગી તે. ફૌરન ધોકા ખાયગી અયલો વહી આરહી હય

નરગીસ—બસ મંય અબ કભી શમશાદસે બાત ન કરૂંગી અગર હાથભી .જોડેગા તો મુલા.કાત ન કરૂંગી .ગ.જબ .ખુદાકા અયસા બે મુરવ્વત ઇન્સાન તો દુનિયામે કોઇ નહીં.

શમશાદ—કયું લ.ડકી તુ અભી તક સોઈ નહીં

નરગીસ—હું ય કયા અબ્બાજાન આપ આ ગએ

શમશાદ—હાં મંયને તો અપની સવારીકી ગધી વાપસ ફીરાઈ મગર ઇસ વકત તુ યહાં કયું આઇ

નરગીસ—અબ્બાજાન મંય તો એક બીલ્લેકો ભગાને આઇથી

શમશાદ—હાં બીલ્લીકો ભગાને આઈથી યા કીસી બીલ્લે પર ગુ.સ્સા દીખાને આઈથી

નરગીસ—ઓ ગ.જ.બ અબ્બાને તો સુન લીયા સબ.

શમશાદ—આંખ ઉઠા કયા સર ઝુકાકર મુઝે ગાલીયાં સુનાતી હય બદમઆ.સ છોકરી તુઝે ઇતના મન. આ કીયા ફીરભી શમશાદકો ચાહતી હય અબ તુઝે સ.જા દેની જુ.રૂર હય

નરગીસ—અચ્છા જો આપ સજા દેં મુઝે મન્જુર હય

શમશાદ—પહેલી સજા. તો યે હય કે ઝુઠ બોલી હય ઇસ લીએ મુંહપર ઠોંસા દે ઔર દુસરા મેરે ગલેસે લીપટકર એક મજે.દાર બોસા દે

નરગીસ—અબ્બાજાન મંય તો અબ જવાન

શમશાદ—હાં હાં મંય જાનતા હું કે અબ તુ જવાન હય જબહી તો તુજશે શાદી કરનેકા અરમાન હય

નરગીસ—બસ બસ અગર અબ અયસા કહેંગે તો મંય

કહુંગી કે આપ મેરે બાપ નહીં હય
શમશાદ—હુંય ચલી કયાં બાપ કૌન મંય તો તુમ્હારે બાપકા દામાદ હું નરગીસકા શમશાદ હું
નરગીસ—યા અલ્લાહ કયા આપ મંય તો સમઝીથી કે
શમશાદ—કયા સમજતીથી અપના બાપ
નરગીસ—જાવજી બહોત ધોકા ખાયા
સમશાદ—પ્યારી નરગીસ તુમને જો વાઅ.દા કીયાથા અબ ઉસકા વ.કત પુરા હોનેકો આયા અગર ખુબકસે બે.જાર હો તો .કા.જીકે પાસ ચલનેકો તૈયાર હો
નરગીસ—મગર કોઇ સવારી
શમશાદ—આંખે હમારી
નરગીસ—અછા મેં અપના જે.વર કપ.ડા લેકર અભીઆઇ
શમશાદ—કરમ ફરમાઇ

સએર

દીલ છીન લીયા જાન રહી તુ.હ્.ા ગરીકો
કયા કોસીએ જા.લિમ તેરી ઇસ જાદુગરીકો

ગાના.

દીન રતીયાં નાં છેડે.ા સઇયાં છોંડો બઇયાં ધડદે છતીયાં
ફડકે અખીયાં હાં તુમ લાગો મોરી છતીઆં
ઉઇ ટુટીરે કલીઆં
બાત તોરી હય ઘાત સારી તડપત કાંટી રાત સારી, ચલો હટો જાવ બાતે ના બનાવ ગલે લગ જાવ જીયાના જલાવ
શમશાદ—યા અલ્લાહ ઓ મેરે બાપ દાદાકે અલ્લા અગર કોઇ જાગતા હો તો ઉંઘ જાય ઉંઘતા હો

ઉસે સાંપ સુંઘ જાએ. અગર કોઇ બેદાર હુવા તો મંય આફતમેં ગીરફતાર હુવા (બુબકકા આના)

બુબક—આદાબ અ.ર્જ હય જનાબે .આલા કયા સફરકા ઈરાદા મનસુખ. કર ડાલા

શમશાદ—લો આ ગયા શયતાનકા સાલા

બુબક—જનાબ મંય યેહ કેહનેકો આયા હું કે આપકો જીધર જાના હો ઉધર જાએં સફર જાએં સકર જાએં મર જાએં મગર અપની લડ.કીકે સાથ મેરા નીકાહ કર જાએં

શમશાદ—અબ ઈસીકા સર તોડું યા ગદ્દા કયું સરખા રહા હય ઉલ્લુકા પઠ્ઠા

બુબક—કયું સુસરે હોકર દામાદસે ઠઠા અજી અપની લડ.કીસે નીકાહ પઢ.ાના હય. યા નહીં

શમશાદ—અબે જા નહીં ઈ.જ્જતકી બરબાદી કરેગા તુઝ અયસે બુઢ.સે કૌન અપની જવાન લડ.કીકી શાદી કરેગા

બુબક—દેખો સુસર સાહબ ગાલિયાં ન દો વર્ના શકર રંજી હો જાવેગી

શમશાદ—અબે જા વર્ના મારે જુતો.કે ખોપરી ગંજી હો જાએંગી

બુબક—અગર શાદીકા .કૌલ ન પાઉંગા તો ભેંસ કયા ધોબીકે ગધેકી તરહ ચીલ્લાઉંગા—હાં હાં

શમશાદ—અબે ખુસટ કયા મુઝેભી ધમકાતા હય તો લે [જુતે મારના)

બુબક—હાં યે દમ દાટી મેરે પાસભીં હંય ગ્રાંટરોડકે દો ડામીશ ઔર લાઠી

શમશાદ—ઠહેર પહેલે તુઝે લાઠીયોંકા મ.જા ચખાઉં

ચુબક—અરે .હોડો હોડો કસાઈ મેરા .કીમા બનાતા હય

(શમશાદકા મારના ઔર ખુબકકી ભાગ જાના કરીમકા આના)

કરીમ—.ખુદાકી માર ઇસ બિલ્લીને તો સોના મુશકીલ કરદીયા રો.જ રાતકો મુઝે મારનેકો આતી હય મા.આલુમ હેતા હય કે પ્લેગ કમીટીકી તર્ફસે પગાર ખાતી હય યે કોન .હુ.જુર

શમશાદ—યા ર.હીમ યા .ગફુર

કરીમ—જનાબ .કયા હુવા કયા દાંતમેં દરદ હો રહા હય

શમશાદ—હાં હાં દરદને સતાયા ઇસ લિયે તો મંય સફરસેં વાપસ આયા

કરીમ—આપ ઘબરાએં નહીં મંય બા.જારસે તમાકુ ઔર ચુના લાતાહું ઉસકો દાંતકે નીચે દબાઇએ ઔર ચુના ગાલપર લગાઇએ તો આરામ હો જાયગા.

શમશાદ—હાં હાં જલદીજા (કરીમકા જાના) ચલો ઇસિ કોભી ભગાયા મગર યહે શયતાન આયા (આના ર.હીમકા)

ર.હીમ—ખટમલ પીસ્સુ મછ્છી મચ્છર ઇસ ઘરમેં ભરમાર હય. એક મીનીટકે લીયે આંખ લગાના દુશવાર હય મંય કયા આપ આગએ જનાબ .આલી

શમશાદ—ઇસ દર્દને તો મેરી જાન નિકાલી.

ર.હીમ—કયા હુવા જનાબ

શમશાદ—દાબ દાબ મેરા પાઉં દાબ.

ર.હીમ—આપ આરામ ફરમાઇએ શાયદ ટાંગોમેં હવા લગ ગઇ હય મંય સાંઢે કાતેલ લાતા હું ઉસે લગાઇએ.

શમશાદ—હાં હાં જલ્દી જા (રહીમકા જાના) હંયકૌન બલા લા હોલ વલા.

બેગમ—અપને ઘરકી ભી કયા બાત હય ભાભી કે ઘર ગએ તો દોહી ઘંટેમે ગભરા ગએ હંય નરગીસ બાપ કયા તુમ સફરસે આગએ.

શમશાદ—બીવી અચ્છા હુવા ભલા હુવા જો મંય વાપસ આયા તુમ્હારી બેટીકો .ખુદાને મૌતસે બચાયા

બેગમ—કયું કયું .ખયરતો હય કયા .ખબર પાઇ

શમશાદ—અભી રાસ્તેમેં એક શ.ખ્શસે યહ .ખબર સુનનેમેં આઇ કે બુઢ.ા બુબક બીલકુલ જુનુની હય ઔર દુસરા બડા ભાઈ .ખુની હય

બેગમ—તો કયા ઉસને કોઈ .ખુન કીયા હય.

શમશાદ—અરી બીવી ઉસને તો એકસો શાઠે ચારસો .ઔરતોંકા .ખુન કીયા હય

બેગમ—અરે હાય હાય તો મેરી બચ્ચી.

શમશાદ—બચ ગઇ કીસમતથી અછી અબ :અયશા કરો કે શમશાદકો બુલાકર ઈસી વ.કત નરગીશકા નીકાહ પઢ.ાદો.

બેગમ—શમશાદકો ઔર ઈસી વ.કત

શમશાદ—હાં અગર ઈસી વ.કત ન હુવાતો સુબહકો વોહ બુબક ઝઘડા નીકાલેગા પયસેકે .જોરસે ઘરભરકો આફતમેં ડાલેગા.

બેગમ—અચ્છા તો મંય નૌકરકો ભેજકર અભી શમશાદકો બુલવાતી હું (જાના બેગમકા)

શમશાદ—દાવ તો ચલ ગયા ખેલકા પાશાહી બદલ ગયા અરરર ચલતી ગાડી.મેં રો.ડા અટકા આ પ.હોચા જીસકા થા ખટકા અબ મંય કયા કરૂં હાં એક કમરેમેં છીપ જાઉં

સુર.ખાબ—લોગ સચ કહેતે હુંય કે સનીચર ઔર ઇત વારકો સફર ન કરના ચાહિયે જયસેહી જાનેકે લિયે દરવાજા. ખોલા સામનેકે દરખ્ત. ઉલ્લુ બોલા આગે બ.ઢા તો કરીમ કો છીંક આઇ બા.જારમેં પહોચા તો એક કુતેસે ઠોકર ખાકર ગા.ડીમે બયઠને લગા તો એક બીલીને રાસ્તા કાટા બા.જારમે' પહોંચા તો એક સિપાહીને ચોર સમઝકર ડાટા .ગરજ.કે અયસા ગભરાયા ચૌને છે મીલસે વાપસ આયા.

નરગીસ—ચલો પ્યારે ચલો અગર દેર લગા વગે તોકીસી આફતમેં ફંસ જાવગે.

સુર.ખાબ—નરગીસ લ.ડકી કયા હય.

નરગીસ—વાહ અભી તક તુમ્હારી છે.ડ ચલી જાતી હય મુઝે લ.ડકી ન કહો શર્મ આતી હય.

સુર.ખાબ—અરી ઓ નાકરા તુને ભંગ પી હય યા ચરસકા દમ મારા

નરગીસ—અબ છો.ડોભી મ.જા.ક ખુદારા ચલ નીકલ મેરી જાન મેરા પ્યારા

સુર.ખાબ—અરી કયા બકતી હય ડાયન ચુ.ડેલ મુરદાર તુજકો શર્મ નહીં લગતી હય

નરગીસ—દેખો પ્યારે ગાલીયાં નદો વર્ના બીલકુલ બીગ.ડ જાઉંગી નાકભી રગ.ડો તોભી તુમસે નિકાહ ન પ.ઢાઉંગી.

શમશાદ—અરી નિકાહ અપને બાપસે

નરગીસ—અબ ચલતેભી હુંય યા નહીં આપ ઓ બાપ એ તો સચમુચ મેરા બાપ હય (નરગીસકા ભાગ જાના)

સુર.ખાબ—યે કયસી ખદ.જાતી યે તો ડુબ મરનેકી

બાત હય. મુઝે આજ મા.અલુમ હુવા કે મેરી લ.ડકી ઇસ.કદર બદ.જાત હય.

કરીમ—લીજીયે .હુ.જુર યે દાંતમેં દબાલીજે ઓર યે ચુના ગાલપર લગા દીજે

સુર.ખાબ—અરે ક.રીમ યે કયા લાયા

કરીમ—જો આપને મંગવાયા

સુર.ખાબ—અબે કુછ જુનુન તો નહીં હુવા

કરીમ—અજી જુનુન તો નહીં દર્દસે સરસામ હો જાતા હય. લીજીયે લગાઇએ અભી આરામ હો જાતા હય.

સુર.ખાબ—અબે તુઝસે કીસને કહાં કે મેરે દાંતમેં દર્દ હય.

કરીમ—અભી અછે હો જાઇએગા યે ચુના તમામ દવાઇયોંમેં દર્દ હય. (કરીમકા સુર.ખાબકે મુંહમેં ચુના લગાકે ભાગ જાના)

સુર.ખાબ—કમબખત પાજી શરીર ભાગ ગયા અગર ખ.ડા રહેતા તો ઇતને મંય જુતે લગાતા કે મર જાતા

ર.હીમ—.હુ.જુર .હકીમ સા.હબને કહા હય કે સાંડે કે તેલસે હડીયેં નાસુર હો જાયગા યે રસ્સીસે કસ કર બાંધ દો તો દર્દ દુર હો જાયગા

સુર.ખાબ—વોહ ચુના લાયા યે રસ્સી અબ કીતને જુતે લગાઉં પચાસ યા અસ્સી

ર.હીમ—અજી અસ્સી કયા અગર દર્દ ન જાય તો સો જુતે લગાઇયે લાઇએ પાંઉ બંધવાઇયે

સુર.ખાબ—અબે યે કયા કરતા હય. અબે લંગ.ડે મંય ગીર પડુંગા પાજી લુચ્ચે .હરામ .ખવાર ખ.ડા તો રહે.

ર.હીમ—.જરા ૫.ડા તો રહે. (રહીમકા જાના)
સુર.ખાબ—યા .ખુદાયા યે કયા ગ.ડબ.ડ ઘોટાલા (બુબકકા મ.એ દો બદમાશોંકે આના)
બુબક—હાં ઇસને મુઝે ઠોંકા હય યારો જુતે હુટ જાયેં તો ઘુસોંસે મારો
સુર ખાબ—અરે યે કયા તુમ કૌન ? યે કયસી જુતે કારી ? કુછ ત.કસીર હમારી
બુબક—કયું શરીફોંકી ઇ.જ્જત ઉતારના દામાદ ઘરમેં આએ તો લાત ઘુસોંસે મારના
સુર.ખાબ—મંયને તુમપર હાથ ઉઠાયા
બુબક—ઓર બતા
સુર.ખાબ—.ગલત મંય તો અભી બાહિરસે આયા
બુબક—અબ સુઠરના કોઇ .જુરૂર નહીં અભી કીસને કહાથા કે એક બુ.ઢેસે અપની જહાન લ.ડકીકી શાદી કરના મન.જુર નહીં.

સુર.ખાબ—કીસને કહા કોઇ સુબુત લાવ
બુબુક—યારો અબતો સુકરેબા ખોપરી સહેલાવ
સુર.ખાબ—અરે છો.ટો અજી સમઝો કોઇ આવ મુઝે બચાવ ચોર ચોર .જબરદસ્ત ચોર (સુર.ખાબકા શમશાદ વાલી કોઠ.ડી મેં ઘુસ જાના)
શમશાદ—.ગ.જબ હુવા સુર.ખાબને મુઝે દેખ પાયા
બુબક—યારો ભાગતા હય દબાવ ગલા (શમશાદકાં ભાગના ઓર બદમ.આશોકા પીછા કરના

સુર.ખાબ—અરે ઠહેર કમબખત તુ કહાંચલા
બુબક—યારો મુઝે બચાવ મંય મર ગયા
સુર.ખાબ ઓ બુબક ઓ .ખબીસ કીધર ગયા
બુબક—કૌન ?
સુર.ખાબ—ચોર એક ચોર બીલકુલ મેરી શકલ બના

કર આયા હય હાં અબ સમઝા ઉસને કરીમ ઔર ર.હીમ કો બહેકાયા હય ઔર તુમ્હારા કચુમર બનાયા હય

બુબક—અછા અબ તુમભી ઉસ.કા .કીમા બનાવ

સુર.ખાબ—હાં .જુરૂર બનાઉંગા દૌડો. જાવ સિપાહિ હવાલદાર જમા.અદાર કમીશનર ગવરનર જો મી હે ઉસે બુલાલાવ કરીમ ર.હીમ

દોનાં—.હુ.જુર

સુર.ખાબ—કમ્બખ્તો ઇધર આવ

ર.હીમ—.હુ.જુર ટાંગમે દર્દતો નહીં રહા.

કરીમ—દાંત અછા હો ગયા

સુર.ખાબ—ના લાયકો બેફીકરો ઘરમે ચોર ઘુસા હય તુમ્હેં કુછ ફીક નહીં

કરીમ—ચોર—.હુજુર—ચોર !

સુર.ખાબ—ચોર નહીં તો ફીર કયા તેરા બાપ

કરીમ—ફીર દાંતમેં દર્દ હોને લગેગા જોરસે ન બોલીયે આપ

સુર.ખાબ—દોડો જાવ બુબકકો પુલીસકે લિયે ભેજા હય તુમભી ઉસકે પીછે જાવ [દોનોંકા જાના] અબ ઉસ કમ્બખ્તકો અછી તર.હ મ.જા ચખાઉંગા અગર મીલ ગયા તો બીસ દરજન બેદ સોબરસકા જેલ ઔર છે મહીનેકી ફાંશી દીલાઉંગા.

બેગમ—કયું જી ઇતની કયા શીતાબી હય અગરકલ નીકાહ હો જાય તો કુછ .ખરાબી હય.

સુરખ.ાબ—કયા તુ મુઝે દા.ગ દે જાયગી ક.લનિકાહ પઢ.એગી.

બેગમ—અછાતો .ગુસ્સા ન ફરમાવ અભી શાદી હો જાવેગી.

સુર.ખાબ—લો યે તો ઇસ વક.ત તૈયાર હય અરી ઔર
તતેરે સરપર શયતાનતો નહીં સ્વાર હય.

બેગમ—અગર ઇતની જલ્દી હય તો તુમહી જાકરક.ાજી
ઔર દુલ્હેકો બુલા લાવ.

સુર.ખાબ—લો ઇસિકે દુલ્હેકો મંય બુલાને જાઉં

બેગમ—હાં તુમ લાવ તો મંય નિકાહ પઢ.ાઉં

સુર.ખાબ—નીકાહ પઢ.ઉં અરી બદ.ખીસાલ મંય તેરા
મીયાં હું યા દલાલ.

બેગમ—બસ હોશ સમાલો અયસી વાહીઆત બાતેં જ
બાનસે ન નીકાલો [જાના)

સુર.ખાબ—અંય યેહે કયા આઈ ઔર કયા બક. ગઈ
વલ્લાસેરી તો ચીલ્લાતે ચીલ્લાતે જ.બાન થક ગઈ

બુબક—જમ.અદાર સાહબ યહી હય.

કરીમ—પકડ.લો જકડ.લો

સુર.ખાબ—અરે ભાઇઓ મુઝે કયું પકડ.તેહો ચોર તો
ઓર હય.

કરીમ—દેખીએ જ.બાનમેં કયસી સફાઈ હય.

જમઅ.દાર—તુમ સચ કહેતે થે બદમઅ.ાશને હુ બહુ
સુર.ખાબકી શકલ બનાઇ હય.

સુર.ખાબ—જમ.અદાર સા.હબ સુરખા.બતો મેરાહી નામ
હય

જમઅ.દાર—અબે યે તો મંય પહલેહી જાનતાથા કે તુ
યહી નામ બતાયગા.

કરીમ—ઇસકી પીઠ ખોલકર દેખીયે ફટકોં બેતો કાનશાન
નજ.ર આયગા.

સુર.ખાબ—લા હોલવલા મંય તો અપની બુલાઇ હુઈ બ-
લામેં આપહી ગીરગયા.

જમ.અદાર—ખાન વોહ જો કલ ચોકમેં .ખુન હુવાથા

વોહભી ઇસકી તક.સીર હય.

સુર.ખાબ—અરે બાપરે બાપ યે તો ફાંસી દીલાનેકી ત-
દબીર હય.

બુબક—અબ મુંહ કયા દેખતે હો લે જાવ

સુર.ખાબ—અરે ભાઇઓ મુજ બુ.ડે બકરેકોઇન .કસાઇ-
યોંકે હાથસે છુ.ડાવ

જમ.અદાર—ચુપ

સુર.ખાબ—મંય નીહાલ કરદુંગા માલામાલ કરદુંગા

જમ.અદાર—અબ ચુપકા ચલ વર્ના .હલાલ કરરૂંગા
(સીપાહીયોંકા સુર.ખાબકો લેજાના શમશાદકા
આના)

શમશાદ—મુઝે ઇસ બીચારે સુર.ખાબકી .કીસમતપર બ-
હોત અફસોસ આતા હય હમેશા મુઝે ફંસા-
નેકી કોશીશ કરતા હય. .ખુદ ફંસ જાતા હય
મુમકીન નહીં કે દો ઘંટે તક પુલીસકે હાથસે
રિહાઈ હો અબ કરામત આ જાય તો કીસ-
મત આ .જમાઇ હો (કરામતકા .કા.ઝ બન-
કર આના)

કરામત—શમશાદ.

શમશાદ—ઉસ્તાદ

કરામત—ભઈ વાહ ખુ.બ રાસ્તે દિખાએ

શમશાદ—ઉસ્તાદ અબ નરગીસકો ઉડ.ા લે જાના .કુ.જુલ
હય.

કરામત—કયું ?

શમશાદ—ખુ.દ ઉસકી માંકો નીકાહ કુ.બુલ હય

કરામત—મગર કબ ઔર કહાં

શમશાદ—અભી ઔર યહાં

કરામત—શમશાદ કયા જાલ કી જ.રા મુઝેભી બતાના

શમશાદ—અરરર વોહ આતી હથ બસ અબ મેરી હાં મેહાં મીલાના

કરામત—શમશાદ દેખના કહીં જુતીમાં ન ખીલાના

[બેગમકા આના)

બેગમ—બેટા શમશાદ તુ આયા કૌન બુલાકર લાયા

શમશાદ—અભી અબ્બાજાનને મુઝે ઔર ઈન કા.જી. સાહ.બકો ભેજા

બેગમ—બેટા મંય તુઝે અપને દિલકા ટુકડ.ા દેતી હું ઇસે દિલકી તરહ. સમાલના બચ્ચીકા દિલ દુખે અયસા કલમા જ.બાનસે ન નીકાલના

શમશાદ—અજી મંય તો ઇસે અપને દિલકે અન્દરકી દેવી બનાઉંગા

બેગમ—નરગીસ બેટી નરગીસ

નરગીસ—જી આઇ આપને બુલાયા

બેગમ—લો બેટા જીસે તુમ ચાહતીથી. ઉસસે હાથ મીલાવ લો ક.ાજી સાહ.બ નિકાહ. પ.ઢાવ

કરામત—અરે યાર કયા બોલું

શમશાદ—વહી વહી જો મંયને બતાયા થા

કરામત—અરે યાર મંય તો ભુલ ગયા

શમશાદ—અરે કુછ ઔર હી કહો

કરામત—.હુ.કકેકા પાની ઔર .પલંગકી ચુલ, ઘોડે.કા .જીન ઔર ગધેકી ઝુલ ઢાકકા પ-તા બકાએં ન કે કુલ .દુશમનકી આંખમેં .ખાક ઔર ધુલ કયું બીબી નીકા.હ .કુબુલ

નરગીસ—જી.

કરામત—મીયાં .નીકા.હ .કુબુલ

શમશાદ—જી
કરામત—દોનો તરફસેજી (એક લ.ડકે કા આના)
લડકા—નીકાહ હો ગયા તો લાવ ખીલાવ શક્કર ઔરધી
કરામત—હાંજી ઉસ્તાદ કોઇ ચી.જ હોને દીજીએ.
લડકા—હેં હેં હેં હેં આ આ..................
કરામત—અજી ખુ.લકે ગાઇએ
લ.ડકા—જી કુચ્છ નહિ .જરાધી બહોત ખાનેમેં અચ હે.

ગાના.

સતાવી વેતુનાં બેદદે વાલે દીલેનું
બેદરદી મીયાં—સતાવી
હે મેડે ચંગડે દીલેનું
એ દુખદે હીઆં સોરી તુમીતો નાણુશ પાવી
વેએ સતાવી

સુર.ખાબ—હટ જાવ ચલે જાવ તુમ્મારી બેવ.કુફીસે તો પુલીસકી માર ખાતે ખાતે હાથ પયર ટુટ ગએ
બુબક—અજી શુક્ર કીજીએ કે હમ સબને પયચાન લીયા આપ છુટ ગએ
સુર.ખાબ—કૌન શમશાદ ક્યુંબેપાજી .ખબીસ બદનીહાદ
બેગમ—હ'ય હ'ય યે કયા ઝક નિકાલી અપને દામા દકો ગાલી
બુબક—દામાદ ? અજી દામાદ મ'ય હું
બેગમ—ચલે જાવ જીસને એકસો સાઠ ઔરતોંકા .ખુન કીયા હય ઉસસે કોન અપની લ.ડકી બ્યાહેગા મીયાં મુઝે ય.કીન હયકે શમશાદ .ઉમરભર તુ મહારી લ.ડકકો ચાગહે

સુર.ખાબ નહીં લડ.કીકો તબાહ ન કરૂંગા.

બેગમ—તુમતો નશેમેં બહેકતે હો નિકા.હ તો હો :ચુકા અબ કયા કર સકતે હો.

બુબક—કયા નિ.કાહ હો ચુકા.

સુર.ખાબ—અરે કીસકે .હુકમસે શાદીકી .ખામ પારા

શમશાદ—મુજસે .કીસ્સા સુનીયે સારા જીસને નાલદાર જુતોંસે ઈ.સ્રખબીસકા ભુત ઉતારા ઔર બેગમ સા.હબકો શાદિકે લિયે ઉભારા ઔર જીસકે ધોકેમેં પુલીસને આપકો મારા

સુર.ખાબ—વોહ શ.ખ્શ અસલમેં

શમશાદ—વોહ બન્દાથા

સુર.ખાબ—જણતો ઘરકા ઘર અન્ધા થા

બેગમ—ચલોજી અબ નિકાહ હો ગયા અબ પુછપરખ ફુ.જુલ હય

સુર.ખાબ—.ખયર બાવા .લાચારી મુઝેભી નીકા.હ .કુબુલ હય

બુબક—મગર બ.ડે અબ્બા મુઝેતો નહીં .કુબલ હય

કરામત—ચુપબે બુબક .હુ.જુરને બુઝે પયચાના

સુર.બાબ—નહીં કોન ? હકીમ દાના !

બુબક—અરે ફીર કુછ ઠીકાના

કરામત—બડે .કબરસ્તાનમેં જાના આવ બેટા એક દફે .આ બાવાકે સામને હાથ્રે મીલાવ .હુક.કેકા પાની પલંગકી ચુલ, ઘો.ડેકી રસ્સી ઔર ગધેકી ઝુલ, ઢાકડા પતા બકાયનકે ફુલ, દુશમનકી આ ખોંમે .ખાક ઔર ધુલ

સબ—આમીન

કરામત—કહુ બીબી નીકા.હ .કુબુલ

નરખીસ—જી
કરામત—મીયાં નિકા.હ .કુબુલ.
શમશાદ—જી
કરામત—અમ્માં બાવા નિકા.હ કુબુ.લ
સુર.ખાબ—બેગમ-જી
બુબક—નહીં
કરામત—અબે ચુપ બે ચન્ડુલ
બુબક—અરે ચુપ કયા તુજેભી .કુબુલ.
કરામત—ચલો અબ લાવ તુ.કલ દાને મેરે .હકકે [illegible]
પાંચ આને.

શએર.

બુબક—કીસકે આગે રોએં ઓર કીસકે આગે ગાએ
દુખ સહેંબી ફા.ખ્તા ઓર કવ્વે અન્ડે ખાએં

ગાના.

સબ—રંગ રલીયાં કરો .ખુશીયાં હીલમીલ શાદાબ
હુએ ગુલ ઓર બુલ બુલકા જો.ડા નાયાબ.
ઓ અરેરેરે ઓ અરેરેરે હુંમંય .હયરાન
ઓ હાહાહાહા આ હાહાહાહા કયું નાના જાન
ચલ પરે હટ ચલ પરે હટ દુર હો શયતાન
જાતે હંય સબકો આદાબ

બાબ તીસરા **પરદા તીસરા**

દરબાંર.

(નાદિરકા મ.એ દરબારીયોંકે બયઠે દીખાઇ દેના

ગાનો.

રામીશગર—હોવે મુબારીક ઓ શાહ નાદિર એ તાજ સ
રપર હમેશ તેરે

રહે .કયામત તક રાજ .કાયમ.
એ જાં હો યેકબાલ. તેરા દાયમ.
હો .ખાદીમ .ખુશતર હમેશા તેરે

(સિંજરકો દરબારમેં લાના કહેના નાદિરકા)

નાદિર—અ.ય.ખાહ બાદશાહ સલામત તશરીફલાએ .હુ-
જુર તાજ કયા હુવા જો નંગે સર આએ

સિંજર—તાજકી તુમ અયસે મોહતાજોંકો .જુરૂરત હય
હમારા તાજ હમારી શાહના સુરત હય

નાદિર—આ.હમક. યુંહી અપની ઇજ.જત .જિલ્લતમેં દિ
ખલાતે હંય કાંટે જીતને આગમેં જલતે ઓર
ચટ.ખતે જાતે હુંય

સિંજર—મુસીબત મેહી પડ.કર શરાફત ઓંર શુજા.અત
આશકર હોતી હય તલવારકો જિતના ઘીસો ઉ.
યમકદાર હોતી હય.

નાદિર—જજા. કલ્લાહ જીતની .જબાન ચલતી હય અગ
ર ઉતની તલવાર ચલાઈ હોતી તો આજ તુઝે
.કીસમત ઈસ .જલીલ હાલતસે મેરે સામને લા
ઈન હોતી

સિંજર—યે ઇનકે.લાબે જ.માનેકા દસ્તુર હય બહાર કે
બા.અદ .ખીજા ઓર રાતકે બા.અદ દિનકા આ-
ના .જુરૂર હય.

નાદીર—

શએ.ર.

બા.યેસે નિ.ખવત હય જિલ્લત ગર .દિશે .આલમ નહી.

દર નહીં ઓર ફીર સમઝના મંય કીસીસે કમ નહીં
ચલ રહી હય ચ.ર્ખકી ચકકી અગર સમઝે લીયે.
કયા સબબ તુ ઉંસમે આકર ફંસ ગયા ઓર હમ નહીં

સિંજર—.ખેર કયું ઘબરાતા હય તેરી બરબાદીકા વક.ત ભી ક.રીબ આતા હય.

નાદિર—બદ જ.બાનોંકી તરફ બદ જ.બાની

સિંજર—શયતાનોંકી તરફ બે ઈમાની

નાદિર—અ.ક.લ હય તો અન્જામપર નજ.ર કર

સિંજર—બન્દા હય તો .ખુદાકા ડરકર

નાદીર—દેખ તુ ક.યદ હેય ઓર લાચાર હય.

સિંજર—લાચારોંકી મદદ કરનેવાલા વોહ પાક પરવર દિગાર હય.

નાદીર—ઉસનેહી તુજપર કાબુ દિયા હય.

સિંજર—વહી મૌત ઓર જહન્નમકો તુજ.પર કાબુદેગા

નાદીર—અદબ કર વર્ના બેર.હમી ચુરી લેકર ખડી. હોગી યે .જબાન મેરે ક.દમોકે આગે ડટકર ગીરપડી. હોગી.

શએ.ર

સિંજર—ગર યહી નાપાક ઈરાદે હંય દિલે સફ્ફાકકે
તેરેભી વોહ .હાલ હોંગે જો હુવે .જુ.હાકકે
આજ જીન હાથોંસે મેરી કાટતા હય તુ.જબાં
કલ ઈન્હીકો કાટકર ખાએંગે કીડે .ખાકકે

નાદીર—બસ બે અદબ .ખામોશ

સિંજર—દિખાલા બુજ.દિલોકો યે .ખરોશ

નાદીર—સર્દ બન મત ગર્મ હો

સિંજર—નામર્દ હય જો નર્મ હો

નાદીર—ગર્મ હુ .ગુસ્સે મંય

સિંજર—જા ડુબ મર ગર શર્મ હો

નાદીર—આ ગઇ તેરી કઝા (ખન્જર લેકર નાદિરકા સિંજરપર હમ્લા કરના]

૧ સરદાર—બસ ના સજા (સરદારોંકા નાદિરકો તલવારોંસે ઘેર લેના)

૨ સરદાર—ઠહેર

નાદીર—બાગીયો

૩ સરદાર—ફેંક ખંજર

નાદીર—યે બગાવત (જારે કજલકા મએ ચન્દ અફસરોંકે આના ઔર નાદિરકો કયદ કરના)

કજલ—રખ બદ ગૌહર

જાર—હોવે ગર ખ્વુઅેશ અગર તો કાટ લો નાપાક સર

નાદીર—ઓ આંખે મુજે યે કયા નજર આતા હય

સિંજર—દેખો ખુદા અપને લાચાર બન્દેકો ઇસતરહ બચાતા હય

નાદીર—અફસોસ સદ હજાર અફસોસ

કજલ—ખુદ ગરજ અબ કયું પચ્ચાતાતા હય જો દગા દેતા હય વહી દગા પાતા હય

શએર.

કલજુગ નહીં કરજુગ હય યાં દિનકો દેઔર રાતલે

સિંજર—

દુનિયાકા સવદા નકદ હય ઇસ હાથ દે ઉસ હાથ લે

જાર—સિંજર અબ કયા ઇસરાર હય સાંપભી મોજુદ હય ઔર યે લોહેકી લાઠીભી સર કુચલનેકે લિયે તૈયાર હય વોહ સજા દીજે કે ઇબરતહો જમાનેકે લિયે

કજલ—ફેંક દો સર કાટકે કોફરેં ખાનેકે લિયે

ચેક.બાલ—રહ.મ ! રહ.મ ! ! અછે ક.જલ ર.હમ

ક.જ.લ—.હુજુર આપ ઇસપર ર.હમ ન કીજીયે અગર આપકી મરજી હય કે દુનિયા કુછ દિન આરામ સે જી.યે તો ઇસકો મરને દીજીએ

ચેક.બાલ—યે ન કહો ક.જલ ! સિંજર મંયને તુમ્હારી .ખાતિર અપની આપકી મરજી.કે ખિ.લાફ કામ કીયા તો કયા મેરી ખ.ાતિર તુમ અપની મરજી કે ખિ.લાફ ન કરોગે નહિં નહિં ખુદાને તુમ્હેં ર.હમ દિલ પયદા કીયા હય અબ .જુરૂર બખ્શ દોગે

સિંજર—બખ.શ દો ઇસકી જાન

જા.ર—સીંજર ઇસકા .કુસુર ના .કાબિલે મઆ.ફી હય

સીંજર—બસ આજસે યે સારી જી.ન્દગી .કયદમેં કાટે યહી સ.જા કાફી હય બસ હટાવ મેરે સામનેસે લે જાવ

શઅેર

નાદીર—

કિ.સમતને દીથી આંખેં પર કુછ ન દેખા ભાલા

લા.અનત હો ઇસ હવશપર જીશને .કફશમેં ડાલા

ચેકબાલ—જી.તને .આલામ આઇએ યે ઇજ.જતકા તાજ પહેનકર ત.ખ્તપર બયઠીએ ઓર ઇન્સાફકા સીક્કા ચલાઇએ

સીંજર—જીન હાથોંસે તાજ .ઇનાયત કીયા હય ઉન હાથોકોભી મર.હમત ફરમાઇએ.

વફાઓ .હુસ્નકી દેવી હો તુમ ઔર મંય પુજારી હું

મંય સદ.કે કહેદો હોંસે હમારી હો હમારી હો
યે.કબાલ—તુમ્હારી હું

શએ.ર

.જાર—

આજેફલકપર જીન્નો મલકપર જબતક ચાંદ સીતારે ચમકે
દોનો જહાંમે કૌનો મકાંમે નામ ઔર કામ તુમ્હારે ચમકે

ગાના.

રામીશગર—

ગાવો બજાવો શભી મીલે આજ
યાહારે સરપે મુબાર્કીક હો તાજ
બીન રબાબ સીતાર પખાવજ સુર મીલે સબ સાજ—ગાવો
ધ્યાન માનસે ગમક તાનસે તીન ગરામસે બજે સબ શાજ
નાનો આવો સબ નીરત બનાઓ ખુશીયાં મનાઓ ઔર
ઉ.ડાવો ગત રાગ

શાની ધપ નીધપમ ગમ ગરેસા
તર તડીયન ત્રાન તટ તડીયન ત્રાન
ધ્રા કીટ તક ધુમ કીટ તક ક્રાનધા
ધ્રા કીટ તક ધુમ કીટ તક ક્રાનધા
ધ્રા કીટ તક ધુમ કીટ તક ક્રાનધા તા

તમામ શુદ.

જાહેર ખબર.

મુસલમાની કીસ્સા, નાટકો અને

સરવે જાતનાં પુસ્તકો વેચનાર.

દલાલ જેઠાલાલ વાડીલાલ

બુકસેલર.

ઠેકાણુ સારંગપુર તળીઆની પોળ

અમદાવાદ.

જાહેર ખબર.

નીચે લખે હુવે ઉરદુ જબાનકે ઓર ગુજરાતીમેં

છપે હુવે પુસ્તકો તૈયાર હે.

કીતાબકે નામ	કીંમત
જહરીસાંપ ભાષણ સમેત......................	૧—૮—૦
ખુબસુરત બલા ભાષણ સમેત	૦—૮—૦
સફેદ ખુન ભાષણ સમેત	૦—૮—૦
સૈયદે હવસ ભાષણ સમેત	૦—૬—૦
આશીકેલાર્સ ભાષણ સમેત	૦—૬—૦
નકમેશાની ભાષણ સમેત	૦—૬—૦
હદાયતુલ મુસ્લેમીન...............................	૦—૮—૦
અમીરહમજાનું દાસ્તાન.............................	૧—૮—૦

એ શીવાય દરેક જાતના કીસ્સાઓ વીગેરે પુસ્તકો કીફાયત ભાવથી મળી શકશે

મીલનેકા પતા

બુકસેલર દલાલ જેઠાલાલ વાડીલાલ.

ઠે. સારંગપુર તળીયાની પોળ—અમદાવાદ